

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

สรุปลสถานการณ์มลพิษ ของประเทศไทย ปี 2550

เลขทะเบียน คพ.06-028
ISBN 978-974-286-516-0

คำนำ

สรุปสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2550 เป็นรายงานสรุปเหตุการณ์และประมวลข้อมูลสถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำ อากาศ มลพิษทางเสียง กากของเสีย สารอันตราย การร้องเรียนปัญหามลพิษ รวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรอบปี 2550 และนำข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเหตุการณ์เผยแพร่สู่สาธารณชน โดยในปีนี้ คุณภาพน้ำแหล่งน้ำจืดมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง เนื่องจากจำนวนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีลดลงและแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมเพิ่มขึ้น แต่คุณภาพน้ำทะเลมีแนวโน้มดีขึ้น เพราะคุณภาพน้ำทะเลที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมและเสื่อมโทรมมากลดลง ในขณะที่คุณภาพอากาศมีภาพรวมส่วนใหญ่ดีขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กและปัญหามลพิษหมอกควันปกคลุมในพื้นที่ภาคเหนือ ส่วนปัญหาระดับเสียงลดลงเนื่องจากกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีระดับเสียงลดลงจากปีที่ผ่านมา แต่ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ประมาณร้อยละ 1.7 และสารอันตรายมีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปี 2549 ประมาณ 1 ล้านตัน

กรมควบคุมมลพิษ ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2550 และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ประชาชนทั่วไป และเป็นส่วนหนึ่งที่ร่วมเสริมสร้างความตระหนักของสังคมถึงความสำคัญในการดูแลและแก้ไขคุณภาพสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ให้น่าอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

กรมควบคุมมลพิษ

เมษายน 2551

▶ สารบัญ

หน้า

สถานการณ์มลพิษด้านต่างๆ	1
คุณภาพแหล่งน้ำจืด	2
คุณภาพน้ำทะเล	5
ชายหาดติดดาว	8
คุณภาพอากาศและเสียง	10
ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย	15
สารอันตราย	19
การติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษ	22
การร้องเรียนปัญหามลพิษ	25
เหตุการณ์สำคัญ	31
การสืบค้นสาเหตุของปลาตายในแม่น้ำเจ้าพระยา	32
การติดตามตรวจสอบมลพิษทางเสียงจากสนามบินสุวรรณภูมิ	34
การเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันภาคเหนือ	38

การบริหารจัดการมลพิษ**41**

โครงการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550	42
โครงการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน	46
การป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำคลองสารภีและแม่น้ำปราจีนบุรี บริเวณใกล้เคียง	47
การจัดการปัญหามลพิษในพื้นที่มาบตาพุด จ.ระยอง	49
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและความก้าวหน้าในการเตรียมรับมือของประเทศไทย	52
การผลักดันท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	53
แผนการจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ	55
การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	56
การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ	57
ห้องปฏิบัติการได้การรับรองมาตรฐานงานทดสอบค่าความสกปรกในรูปบีโอดี และค่าความสกปรกในรูปซีโอดี	60
งบประมาณด้านการจัดการมลพิษ	61

ภาคผนวก**65**

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษที่ประกาศใช้ในปี 2550	66
--	----

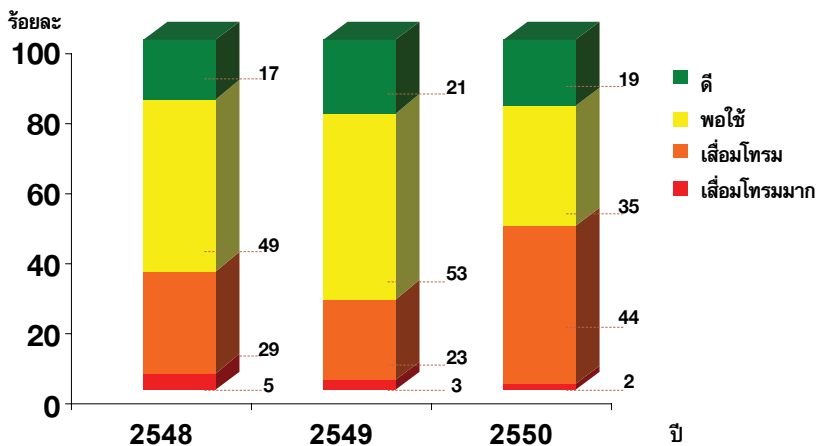

สถานการณ์มลพิษด้านต่าง ๆ

คุณภาพแหล่งน้ำจืด

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายสำคัญ 49 สาย และแหล่งน้ำนิ่ง 4 แหล่ง (กว๊านพะเยา บึงบอระเพ็ด หนองหาน และทะเลสาบสงขลา) ในปี 2550 และประเมินสถานการณ์โดยใช้ดัชนีคุณภาพน้ำทั่วไป (WQI)* พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ 19 พอใช้ ร้อยละ 35 เลื่อมโทรม ร้อยละ 44 และเลื่อมโทรมมาก ร้อยละ 2 (รูปที่ 1) เมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพน้ำ 3 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี 2548 - 2550 พบว่า คุณภาพน้ำโดยรวมมีแนวโน้มเลื่อมโทรมลง โดยพิจารณาจากจำนวนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เลื่อมโทรมเพิ่มขึ้น และแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ลดลง พารามิเตอร์สำคัญที่ทำให้แหล่งน้ำเลื่อมโทรม คือ ความสกปรกในรูปแบบสารอินทรีย์ (BOD) ออกซิเจนละลาย (DO) แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) แอมโมเนีย (NH₃) และการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) คิดเป็นร้อยละ 30 19 17 17 และ 16 ตามลำดับ

รูปที่ 1 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำจืดทั่วประเทศ ปี 2548-2550

* ดัชนีคุณภาพน้ำทั่วไป (WQI) พิจารณาจากค่าคุณภาพน้ำ 8 ตัว ดังนี้ ออกซิเจนละลาย (DO) แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) ความเป็นกรด-ด่าง (pH) ความสกปรกในรูปแบบสารอินทรีย์ (BOD) ไนเตรท (NO₃) ฟอสฟอรัสรวม (TP) ของแข็งรวม (TS) และของแข็งแขวนลอย (SS)

ปี 2550 คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำโดยรวม ในแต่ละภาค ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ แหล่งน้ำส่วนใหญ่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ภาคตะวันออกและภาคใต้ แหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีและเสื่อมโทรม มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนภาคกลาง แหล่งน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม (ตารางที่ 1) พารามิเตอร์สำคัญที่ไม่ได้มาตรฐานคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน สำหรับภาคเหนือ ได้แก่ ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ภาคกลาง ได้แก่ ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์

ออกซิเจนละลายต่ำ ปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม และกลุ่มฟิคอลโคลิฟอร์ม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แอมโมเนีย และความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ ภาคตะวันออก ได้แก่ ออกซิเจนละลายต่ำ และค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ ภาคใต้ ได้แก่ ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ และออกซิเจนละลายต่ำ

ทั้งนี้ แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ในปี 2549 และคุณภาพน้ำลดลงเป็นเสื่อมโทรม ในปี 2550 ได้แก่ แม่น้ำท่าจีนตอนบน กุยบุรี มูล ลำชี เสียว เลย นครนายก ระยองตอนล่าง บางปะกง ปราจีนบุรี ปากน้ำจืด ทะเลน้อย ทะเลหลวง และตรัง โดยพารามิเตอร์สำคัญที่ทำให้คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำต่ำลงอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม คือ ค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ ส่วนแม่น้ำลำตะคองตอนล่าง บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา คุณภาพน้ำยังคงอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมากเหมือนปีที่ผ่านมา สาเหตุที่ทำให้คุณภาพน้ำของประเทศเสื่อมโทรม พบว่ามาจากน้ำเสียชุมชน รองลงมาเป็นน้ำเสียอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ตามลำดับ

ในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2550 ได้เกิดภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ภาคเหนือบางส่วน ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก และภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทองและพระนครศรีอยุธยา โดยปริมาณน้ำและความรุนแรงของเหตุการณ์น้ำท่วมน้อยกว่าในปี 2549 จากการตรวจวัดคุณภาพน้ำในช่วงน้ำท่วมดังกล่าวในหลายพื้นที่ พบว่าไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพน้ำโดยรวม

ตารางที่ 1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำที่สำคัญของประเทศไทย ปี 2550

เกณฑ์ คุณภาพน้ำ ¹	แหล่งน้ำผิวดินในภาคต่างๆ ของประเทศ					ร้อยละของ แหล่งน้ำ ทั้งหมด
	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	
 ดี	ลี้ อิง แม่แจ่ม	แควน้อย	-	จันทบุรี เวฬุ ประแสร์	ดาบตอมนบ สายบุรี พุมดวง* ปัตตานี หลังสวน*	19
 พอใช้	กก ปึง วัง ยม น่าน*	เพชรบูรณ์ตอนบน แควใหญ่ เจ้าพระยาตอนบน เจ้าพระยาตอนกลาง* แม่กลอง	อุบล พอง ชี สงคราม ลำปาว ลำตะคองตอนบน หนองหาน*	ตราด พังราด ระยองตอนบน	ดาบตอมนล่าง ชุมพร	35
 เสื่อม	กวัง กว๊านพะเยา บึงบอระเพ็ด	ลพบุรี สะแกกรัง เพชรบูรณ์ตอนล่าง ปราจีนบุรี ป่าสัก น้อย ท่าจีนตอนบน ท่าจีนตอนกลาง เจ้าพระยาตอนล่าง ท่าจีนตอนล่าง* กุยบุรี*	มูล ลำชี เสียว เลย	ระยองตอนล่าง นครนายก ปราจีนบุรี บางปะกง	ตรัง ทะเลหลวง ทะเลน้อย ปากพนัง ทะเลสาบสงขลา คลองเทพา	44
 เสื่อมโทรมมาก	-	-	ลำตะคองตอนล่าง	-	-	2

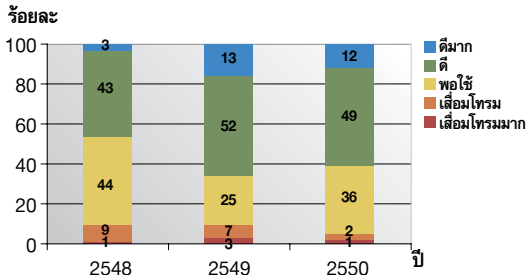
หมายเหตุ: (+) คือ แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำ ดีขึ้น 1 ระดับ เมื่อเทียบกับปี 2549
 (-) คือ แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำ ลดลง 1 ระดับ เมื่อเทียบกับปี 2549

¹ เกณฑ์คุณภาพน้ำดี เทียบได้กับแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2
 เกณฑ์คุณภาพน้ำพอใช้ เทียบได้กับแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3
 เกณฑ์คุณภาพน้ำเสื่อม เทียบได้กับแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 4
 เกณฑ์คุณภาพน้ำเสื่อมโทรมมาก เทียบได้กับแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 5
 อ้างอิง : ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ
 ผิวดิน ลงวันที่ 20 มกราคม 2537 ตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 111 ตอนที่ 16 ง ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2537

▶ คุณภาพน้ำทะเล

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศ ปี 2550 จำนวน 240 สถานี ในช่วงฤดูแล้ง (มีนาคม) และฤดูฝน (มิถุนายน) และประเมินสถานการณ์โดยใช้ดัชนีคุณภาพน้ำทะเล¹ พบว่ามีสถานีที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ร้อยละ 12 ดี ร้อยละ 49 พอใช้ ร้อยละ 36 เลื่อมโทรม ร้อยละ 2 และเลื่อมโทรมมาก ร้อยละ 1 (รูปที่ 2) เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพน้ำทะเล 3 ปี ย้อนหลัง ตั้งแต่ 2548 - 2550 พบว่าคุณภาพน้ำทะเลโดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น โดยคุณภาพน้ำทะเลที่อยู่ในเกณฑ์เลื่อมโทรม และเลื่อมโทรมมากลดลง อย่างไรก็ตาม คุณภาพน้ำบริเวณปากแม่น้ำสายหลัก 3 สาย (เจ้าพระยา ท่าจีน และบางปะกง) ยังคงมีสภาพเลื่อมโทรมเหมือนปีที่ผ่านมา ส่วนปากแม่น้ำแม่กลองคุณภาพน้ำดีขึ้น

รูปที่ 2 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศ เปรียบเทียบช่วงปี 2548-2550

ปี 2550 บริเวณที่มีคุณภาพน้ำทะเล

เลื่อมโทรมส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อ่าวไทยตอนใน ได้แก่ บริเวณปากคลอง 12 อันว่า หน้าโรงงานฟอกย้อม กม. 35 ปากแม่น้ำเจ้าพระยา ปากแม่น้ำท่าจีน และปากแม่น้ำบางปะกง โดยปัญหาที่พบยังคงเป็นปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) ฟิโคลิโคลิฟอร์ม (FCB) เอ็นเทอโรคอกโค² ไนเตรท (NO₃⁻) และฟอสเฟต (PO₄⁻³) มีค่าสูงกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล³ และปริมาณออกซิเจนละลาย (DO) ต่ำกว่ามาตรฐานฯ สาเหตุที่ทำให้คุณภาพน้ำทะเลบริเวณนี้มีคุณภาพเลื่อมโทรม เนื่องจากเป็นแหล่งรองรับน้ำเสียโดยตรงจากอุตสาหกรรมและชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมและเพียงพอ นอกจากนี้ยังพบว่าพื้นที่อ่าวไทยฝั่งตะวันออก (ตลาดนาเกลือ) และฝั่งอันดามัน (บริเวณหาดชาญดำริ ปากน้ำระนอง) มีคุณภาพน้ำทะเลเลื่อมโทรม ส่วนพารามิเตอร์อื่นๆ พบสารแขวนลอยและโลหะหนัก (เหล็ก และสังกะสี) มีค่าสูงเกินมาตรฐานฯ ในบางพื้นที่ และบริเวณชายหาดท่องเที่ยวปากคลอง ปากแม่น้ำ และท่าเทียบเรือ มักพบขยะและคราบน้ำมันลอยอยู่บนผิวน้ำ (ตารางที่ 2)

¹ ดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (Marine Water Quality Index : MWQI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0-100 แสดงถึงสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลโดยรวม พิจารณาจากพารามิเตอร์ 8 ตัว ได้แก่ ออกซิเจนละลาย แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด ฟอสเฟต - ฟอสฟอรัส ไนเตรท - ไนโตรเจน อุณหภูมิ สารแขวนลอย ความเป็นกรด - ด่าง แอมโมเนีย - ไนโตรเจน สำหรับพารามิเตอร์กลุ่มยาฆ่าแมลง (Pesticides) และกลุ่มสารเป็นพิษ (Toxic elements) ซึ่งประกอบด้วย ปปรอท แคดเมียม โครเมียม โครเมียมเฮกซะวาเลนต์ ตะกั่ว ทองแดง โซเดียมไนต์ และซีลีเนียม หากพบว่าค่าความเข้มข้นเกินมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล จะกำหนดให้ดัชนีนี้ขี้นว่าคุณภาพน้ำชายฝั่งบริเวณนั้นมีค่าเป็น "0" โดยทันที

² แบคทีเรียกลุ่มเอ็นเทอโรคอกโคค เป็นแบคทีเรียแกรมบวก รูปร่างกลม เจริญได้ในสภาพที่มีและไม่มีออกซิเจน เซลล์เรียงกันเป็นคู่หรือเป็นสาย ทนต่อการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมได้ดี เช่น ทนต่อความร้อนได้พอสมควร สามารถเจริญได้ที่อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส ทนต่อสภาวะความเป็นด่างได้สูงถึง pH 9.6 และสามารถทนต่อปริมาณเกลือได้ถึง 6.5 เปอร์เซ็นต์ แบคทีเรียกลุ่มนี้มักอาศัยอยู่ในลำไส้ของคนและสัตว์เลือดอุ่น ชนิดที่สำคัญคือ *Streptococcus faecalis* และ *S. faecium* ซึ่งทำให้เกิดการติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ เยื่อหุ้มหัวใจอักเสบ แบคทีเรียกลุ่มนี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในน้ำและดินตะกอนได้เป็นเวลานานมากกว่าแบคทีเรียกลุ่มฟิโคลิโคลิฟอร์ม

³ อ้างอิง : ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2549 ตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนที่ 11 ง ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2550

ตารางที่ 2 สถานีที่คุณภาพน้ำไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ปี 2550

พารามิเตอร์	จำนวนสถานีที่คุณภาพน้ำไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลใน	
	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	อ่าวไทยตอนใน
วัตถุลอยน้ำ	5/6 หาดทรายแก้ว (เกาะเสม็ด) หาดพยุคนปากแม่น้ำระยอง ระยอง บางแสน (ไอเชียนวิลด์) ตลาดนาเกลือ สโมสรเรือใบพิทยา ห่างจากฝั่ง 10 เมตร พักยาเหนือ (รร.แกรนด์พาเลซ) สีซิง (ท่าทองวงษ์) อ่าวอุดม (สะพานปลา) ชลบุรี	0/1 ปากคลอง 12 ธันวาคม สุนทรปราการ
น้ำมันและไขมัน	0/1 ท่าทองวงษ์ สีซิง ชลบุรี	-
ออกซิเจนละลาย (มิลลิกรัม/ลิตร)	-	0/4 (ปากแม่น้ำเจ้าพระยา สุนทรปราการ) 1.63
ไนโตรเจน (ไนโตรกรัม-ไนโตรเจน/ลิตร)	5/17 (ตลาดนาเกลือห่างจากฝั่ง 100 เมตร ชลบุรี) 1,623.6	4/6 (ปากคลอง 12 ธันวาคม สุนทรปราการ) 639
ฟอสเฟต (ไนโตรกรัม-ฟอสฟอรัส/ลิตร)	5/22 (บ้านหนองเพนห่างจากฝั่ง 500 เมตร ระยอง) 1,039.2	4/6 (บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร) 273.3
แอมโมเนีย (ไนโตรกรัม-ไนโตรเจน/ลิตร)	0/1 (ตลาดนาเกลือห่างจากฝั่ง 100 เมตร ชลบุรี) 84.8	-
TCB (MPN/100 มิลลิเมตร)	4/11 (ปากน้ำระยองห่างจากฝั่ง 500 เมตร ระยอง) 50,000	3/6 (หน้าโรงงาน พกย้อม กม. 35 สุนทรปราการ) 90,000
FCB (CFU/100 มิลลิเมตร)	12/17 (ตลาดนาเกลือห่างจากฝั่ง 100 เมตร ชลบุรี) 1,000	6/6 (ปากแม่น้ำท่าจีน สุนทรปราการ) 2,000
Enterococci (CFU/100 มิลลิเมตร)	12/35 (ตลาดนาเกลือห่างจากฝั่ง 100 เมตร ชลบุรี) 4,300	4/7 (ปากแม่น้ำท่าจีน สุนทรปราการ) 13,000
Zn (ไนโตรกรัม/ลิตร)	0/4 (ศรีราชาเกาะลอยห่างจากฝั่ง 100 เมตร ชลบุรี) 155.14	-
Fe (ไนโตรกรัม/ลิตร)	0/4 (ปากคลองใหญ่ห่างจากฝั่ง 100 เมตร ตราด) 1,364.7	0/6 (ปากแม่น้ำบางปะกง ฉะเชิงเทรา) 1,175.51

ช่วงฤดูแล้ง/ฤดูฝน (บริเวณที่มีค่าสูงสุด) (หน่วยแสดงค่าสูงสุด (ค่าต่ำสุดเฉพาะพารามิเตอร์ออกซิเจนละลาย))

อ่าวไทยฝั่งตะวันตก	ฝั่งอันดามัน
7/0 ปากคลองบ้านบางตะมูน (ด้านเหนือ, ด้านกลาง) ปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) เพชรบุรี สะพานปลาหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ หาดทรายราภาพ ห่างจากฝั่ง 10 เมตร ภูเก็ต ตลาดแม่น้ำ บ้านแม่น้ำ ท่าเรือเฟอร์รี่ เกาะพัง สุราษฎร์ธานี	14/12 หาดเขาหน้าดำริ ปากน้ำระนอง รนอง บ้านทับสมุ ปากคลองทับสมุ บ้านน้ำเค็ม พังงา หาดนพรัตน์ธารา ห่างจากฝั่ง 10 เมตร ด้านใต้หาดคลองทาวง บ้านศาลาด่าน เกาะสันตา หาดโล๊ะดาสัม เกาะพิพิ หาดต้นไทร อ่าวมาหยา กระบี่ หาดโนนยาง หาดป่าตอง หน้าป่าตอง บีไฮ้เดิ้ล หาดราไวย์ หาดในหาน ตอนกลาง ปากคลองท่าจีน บ้านเกาะสิเหร่ อ่าวบางโรง หาดตะเนียบ ภูเก็ต หาดปากเมง ตรีท่าเทียบเรือปากบารา บ้านปากบารา บ้านทุ่งรีน สตูล
3/0 ปากคลองบ้านบางตะมูน (ด้านกลาง) เพชรบุรี ท่าเรือเฟอร์รี่ เกาะสมุย และเกาะพัง สุราษฎร์ธานี	2/0 บ้านทับสมุ ปากคลองทับสมุ บ้านน้ำเค็ม พังงา
0/1 (ปากคลองบ้านบางตะมูน เพชรบุรี) 2.7	0/1 (หาดเขาหน้าดำริ ปากน้ำระนอง ห่างจากฝั่ง 100 เมตร รนอง) 3.8
1/22 (หาดสามพระยา อุทยานฯ ลานร้อยยอด ประจวบคีรีขันธ์) 1,318.7	0/9 (หาดต้นไทร หน้าต้นไทรวิลเลจห่างจากฝั่ง 500 เมตร กระบี่) 151.5
3/39 (บ้านหัวถนน อ่าวบางน้ำจืด เกาะสมุยห่างจากฝั่ง 10 เมตร สุราษฎร์ธานี) 482	2/21 (หาดเขาหน้าดำริ ปากน้ำระนอง รนอง) 124.9
-	-
5/15 (ปากน้ำเขมร อ่าวปากหาด เขมร) 16,000	4/12 (หาดราไวย์ หมู่บ้านชาวประมงห่างจากฝั่ง 100 เมตร ภูเก็ต) 30,000
8/19 (ปากน้ำเขมร อ่าวปากหาด เขมร) 600	7/20 (หาดสำราญ ด้านกลาง ตรี) 1,075
11/28 (ปากคลองบ้านแหลมด้านใต้ เพชรบุรี) 5,700	10/20 (หาดสำราญ ด้านกลาง ตรี) 2,200
0/1 (สะพานปลาหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์) 92.72	0/1 (หาดไม้ขาว ภูเก็ต) 57.4
0/5 (ปากคลองท่าเคย อ.ท่าฉาง ห่างจากฝั่ง 500 เมตร เพชรบุรี) 1,312.70	0/3 (บ้านน้อยปวง ตรี) 1,365.10

ชายหาดติดดาว

การดำเนินงานโครงการชายหาดติดดาวในปี 2550 เน้นให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยวให้ดีขึ้น โดยให้หน่วยงานท้องถิ่นที่ดูแลชายหาด เช่น เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล อุทยานแห่งชาติทางทะเล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ส่งชายหาดเข้าร่วมประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ประเมินโดยคณะกรรมการจากหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมภูมิสถาปนิกประเทศไทยและสื่อมวลชน เป็นต้น สำหรับเกณฑ์ประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านสิ่งแวดล้อม/มลพิษ ด้านความสมบูรณ์ของชายหาด ด้านการจัดการด้านความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค

ผลจากการติดดาวให้ชายหาด 74 แห่ง พบชายหาดที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดีมาก (5 ดาว) จำนวน 2 แห่ง คือ หาดบีละ เกาะห้อง จังหวัดกระบี่ และหาดเกาะลิตี จังหวัดสตูล ซึ่งหาดเหล่านี้ยังคงความสวยงามตามธรรมชาติ น้ำใส สะอาด ปริมาณขยะทั้งในชุมชน บนชายหาด และในน้ำทะเลแทบไม่มีเลย มีป่าชายหาดที่ร่มรื่น สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายรณรงค์รักษาความสะอาด ที่นั่งสำหรับพักผ่อน ห้องน้ำ เป็นต้น อยู่ในสภาพดี และมีรูปแบบที่สวยงามกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ ที่สำคัญมีกิจกรรมที่ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาชายหาด เช่น กิจกรรมการเก็บขยะบนชายหาด การปลูกต้นไม้ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่ จะเป็นชายหาด 5 ดาวนั้น นอกจากความเป็นธรรมชาติแล้วต้องอาศัยการดูแลรักษา และการจัดการที่ดีควบคู่กัน

นอกจากการติดดาวให้ชายหาด ยังได้มีการประชาสัมพันธ์โครงการ เช่น การประชุมเพื่อปรับปรุงเกณฑ์การประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ค่ายเยาวชนรักษหาดิตดาว รุ่นที่ 2 รุ่น “ร่วมพิทักษ์รักษหาดบ้านพอ” งานรวมใจภักดิ์รักษาสีสิ่งแวดล้อมหัวหิน และชายหาดติดดาว เป็นต้น เพื่อสร้างความมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมชายหาดให้คงความสวยงามตลอดไป

ตารางที่ 3 ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ปี 2550 จำนวน 74 แห่ง

จำนวนดาว	จังหวัด	ชื่อ
★★★★★ (2 แห่ง)	สตูล	หาดเกาะสีชัง
	กระบี่	หาดปิล๊ะ (เกาะห้อง)
★★★★★ (24 แห่ง)	ตราด	หาดทรายยาว หาดบางเปิง
	ชลบุรี	หาดเลม
	ประจวบคีรีขันธ์	หาดหัวหิน หาดนเรศวร (บางสะพาน) หาดนเรศวร (ปราณบุรี)
	สุราษฎร์ธานี	หาดอ่าวคา หาดสามเส้า
	สงขลา	หาดทรายแก้ว หาดม่วงงาม
	นราธิวาส	หาดอ่าวมะม่วง
	สตูล	หาดหอนา
	ตรัง	หาดยางหลัง หาดราชนก
	กระบี่	หาดปารเมศ หาดพระเอ้ หาดแม่โพ หาดแหลมตง หาดลิซิมาน หาดมุกดา หาดแหลมไถน หาดเกาะทอง
	ภูเก็ต	หาดบางเทา หาดลาซิง
★★★ (48 แห่ง)	ชลบุรี	หาดบางเสร่ หาดตาหลวง
	ระยอง	หาดเลงจันท์ หาดน้ำร้อน หาดพญู หาดสุชาติ หาดสุนทรสิน หาดแหลมไผ่พัน หาดกวดา หาดประรำพง
	จันทบุรี	หาดอ่าวคุ้งกระเบน
	ตราด	หาดคลองพร้าว หาดไทรไผ่
	เพชรบุรี	หาดหน้าวัดสมุทรธาราน
	ชุมพร	หาดแหลมสน
	นครศรีธรรมราช	หาดแหลมตะกวด หาดเสด็จ หาดบางนบ หาดเทพา
	สุราษฎร์ธานี	หาดท้องศาลา
	สงขลา	หาดสกลน หาดเพชรสีลา หาดบางหยอ หาดบางเรือบก
	นราธิวาส	หาดราฟาเอล
	ตรัง	หาดอ่าวน้ำตื้น หาดปากบง หาดยาว หาดสำราญ หาดลิซิมาน
	สตูล	หาดทรายยาว หาดทรายทอง หาดบางศิลา
	พังงา	หาดอ่าวहन หาดสิริมาทร
	ภูเก็ต	หาดสุรินทร์ หาดลาซิง
	กระบี่	หาดหยงกาแล หาดคลองโตน หาดคลองมื่น หาดบางทับช้าง หาดไม้โพ หาดคลองขวาง หาดคลองตาว หาดคลองลวด หาดทุ่งทะเล หาดทับแขก หาดยาว

สถานการณ์คุณภาพอากาศและเสียง

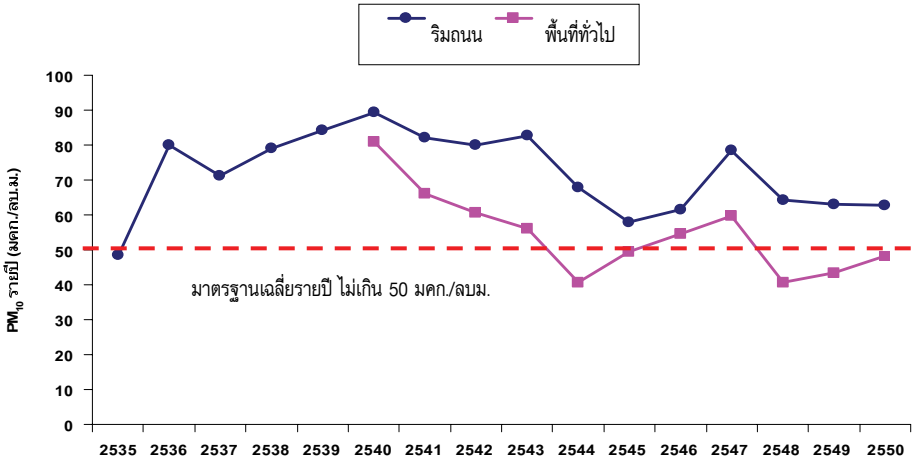
คุณภาพอากาศ

คุณภาพอากาศของประเทศไทยปี 2550 ยังคงมีปัญหามลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงต้นปี ซึ่งพื้นที่ภาคเหนือประสบกับปัญหามลพิษหมอกควัน ส่งผลกระทบต่อตรงกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน ปัญหามลพิษหลักยังคงเป็นฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM₁₀) หรือฝุ่นขนาดเล็ก พื้นที่ที่มีปัญหา ได้แก่ สมุทรปราการ สระบุรี (หน้าพระลาน) เชียงใหม่ นครราชสีมา และลำปาง (ตารางที่ 4) ปัญหารองลงมา คือ ก๊าซโอโซน (O₃) ซึ่งเกินมาตรฐานในหลายพื้นที่ เช่น กรุงเทพมหานคร สระบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และระยอง ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และฝุ่นรวม (TSP) เกินมาตรฐานเล็กน้อย เป็นครั้งคราว ส่วนสารมลพิษอื่นๆ เช่น ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) และสารตะกั่ว (Pb) ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

พื้นที่	ปี 2549		ปี 2550		บริเวณที่มีปัญหา
	ต่ำสุด-สูงสุด (มก./ลบ.ม.)	จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน ⁽¹⁾ (ร้อยละ)	ต่ำสุด-สูงสุด (มก./ลบ.ม.)	จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน ⁽¹⁾ (ร้อยละ)	
สมุทรปราการ	16.6-282.6	25.6	10.5-461.5	16.4	อำเภอเมือง อำเภอบางพลี และอำเภอพระประแดง
สระบุรี	9.8-298.2	20.9	17.3-302.2	14.7	ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
เชียงใหม่	10.9-248.8	3.2	10.3-396.4	8.8	อำเภอเมือง
นครราชสีมา	29.9-209.0	12.2	31.3-173.6	7.0	อำเภอเมือง
ลำปาง	7.6-252.6	2.8	10.6-255.3	6.5	อำเภอแม่เมาะ และอำเภอเมือง

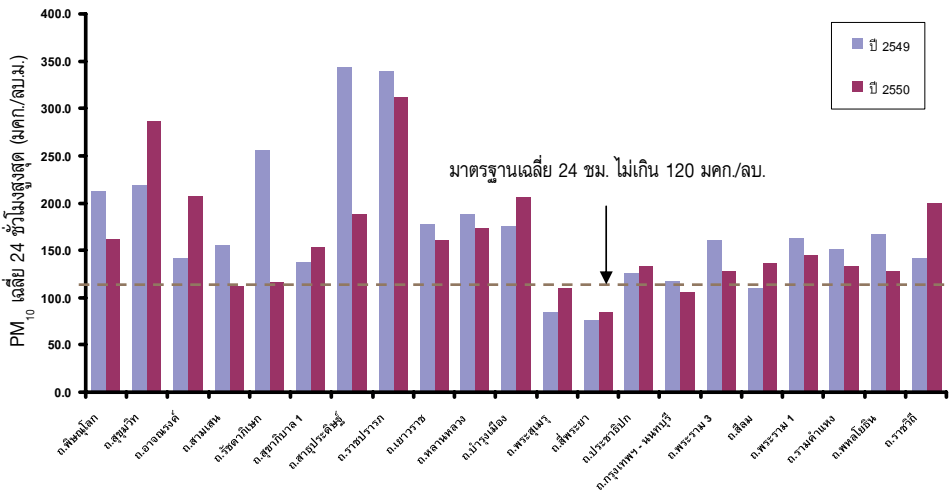
หมายเหตุ (1) : เกินมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน เฉลี่ย 24 ชั่วโมง ไม่เกิน 120 มก./ลบ.ม.

คุณภาพอากาศในกรุงเทพมหานคร ฝุ่น PM₁₀ ยังคงปัญหาในบริเวณริมถนนเช่นทุกปีที่ผ่านมา แต่ในภาพรวมคุณภาพอากาศริมถนนดีขึ้น (รูปที่ 3) จากการตรวจวัดต่อเนื่องตลอดปีบริเวณริมถนนหลัก 6 สาย ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงตรวจวัดได้ 9.8 - 242.7 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มก./ลบ.ม.) จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานร้อยละ 4.7 ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี 2549 เกินมาตรฐานร้อยละ 7.1) ถนนที่มี PM₁₀ เกินมาตรฐาน 3 ลำดับแรก คือ ถนนดินแดง ถนนพระราม 4 และถนนพระราม 6 โดยมีจำนวนวันที่เกินมาตรฐานร้อยละ 9.7 8.6 และ 7.3 ตามลำดับ ส่วนบริเวณถนนพหลโยธิน ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับในพื้นที่ทั่วไปซึ่งเป็นพื้นที่ที่ก่อภัยมีปัญหามากขึ้นจากปีก่อน โดยตรวจวัดได้ในช่วง 10.8-188.9 มก./ลบ.ม. เกินมาตรฐานคิดเป็นร้อยละ 1.1 (ปี 2549 เกินมาตรฐานคิดเป็นร้อยละ 0.1) พบบริเวณโรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ และกรมประชาสัมพันธ์

รูปที่ 3 ผู้ละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอนรายปี ในกรุงเทพมหานคร ปี 2535 - 2550

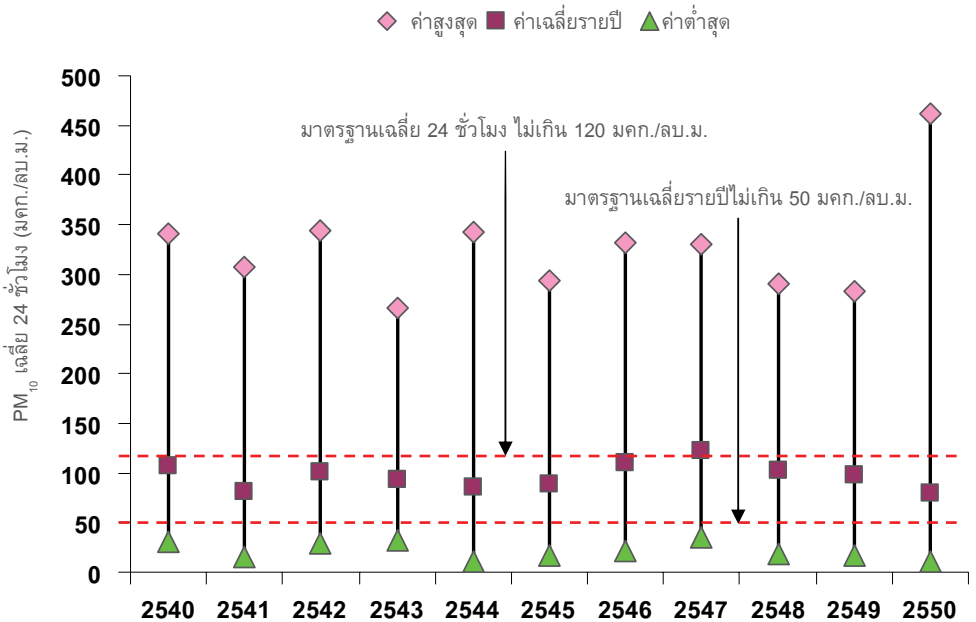
กรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตั้งจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบชั่วคราวเพิ่มเติมบริเวณริมถนนที่มีการจราจรหนาแน่นอีก 21 จุดๆ ตรวจวัดจุดละ 2 สัปดาห์ พบว่ายังมีถนนอีกหลายสายที่มีปัญหาฝุ่น PM₁₀ ซึ่งมักจะเป็นถนนสายเดิมที่เกินมาตรฐานเป็นประจำทุกปี และส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครในหรือย่านธุรกิจ เช่น ถ.สุขุมวิท (อ่อนนุช) ถ.ราชปรารภ (ย่านประตูน้ำ) ถ.หลานหลวง (หลานหลวง) ถ.เยาวราช (แยกราชวงศ์) และ ถ.บำรุงเมือง (แม่น้ำกรี) เป็นต้น (รูปที่ 4) ปริมาณฝุ่นรวม (TSP) พบเกินมาตรฐานเป็นครั้งคราว บริเวณถนนราชปรารภ สุขุมวิท และสาทรประดิษฐ์ สำหรับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ พบเกินมาตรฐานที่ถนนประชาธิปไตย และสุขุมวิท

รูปที่ 4 ผู้ละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอนเฉลี่ย 24 ชั่วโมงสูงสุด จากจุดตรวจวัดแบบชั่วคราวใน กทม. ปี 2549 - 2550

สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไปซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะมีปัญหาก๊าซโอโซน พบเกินมาตรฐานหลายครั้ง ในทุกสถานที่ที่ตรวจวัด ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมงตรวจวัดได้ 0 – 186.0 ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) และพบเกินมาตรฐานถึง 41 วัน ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาซึ่งพบเกินมาตรฐาน 44 วัน (มาตรฐานไม่เกิน 100 ppb) พื้นที่ที่พบก๊าซโอโซน เกินมาตรฐานมากที่สุด คือ ย่านราษฎร์บูรณะ พบเกินมาตรฐาน 21 วัน รองลงมา คือ จตุจักร บางกะปิ และยานนาวา พบเกินมาตรฐาน 12 10 และ 9 วัน ตามลำดับ

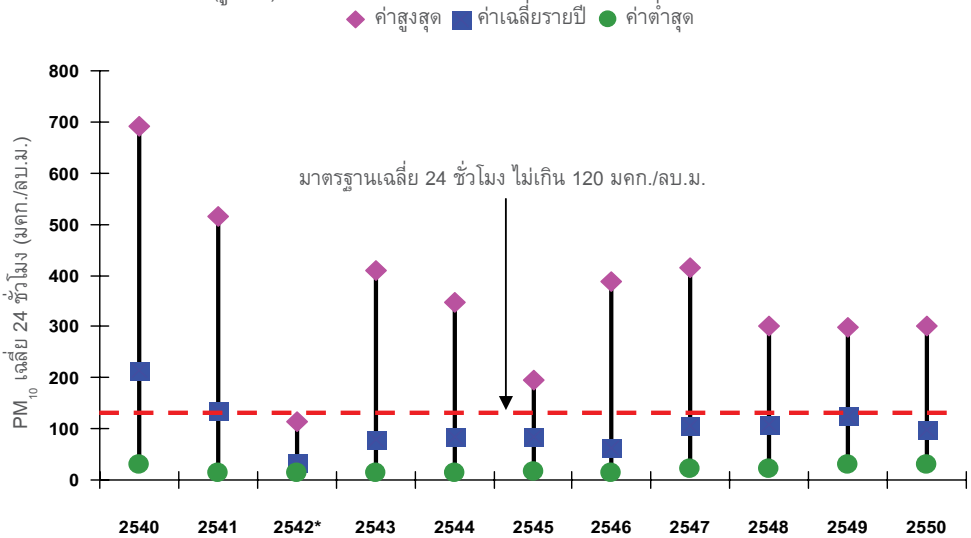
คุณภาพอากาศในเขตปริมณฑล จังหวัดสมุทรปราการ ยังคงเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาฝุ่นขนาดเล็กมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงอยู่ในช่วง 10.5 – 461.5 มคก./ลบ.ม. และจำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานร้อยละ 16.4 ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (รูปที่ 5) ซึ่งพบเกินมาตรฐานร้อยละ 25.6 แต่ค่าสูงสุดมีปริมาณเพิ่มขึ้น (ปี 2549 ค่าสูงสุด 282.6 มคก./ลบ.ม.) ช่วงที่สมุทรปราการมีปัญหาค่อนข้างมากจะเป็นในช่วงต้นปีเช่นเดียวกับพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน แต่หลังจากนั้นปริมาณ PM₁₀ ก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง สำหรับจังหวัดสมุทรสาคร ปทุมธานี และนนทบุรี พบ PM₁₀ เกินมาตรฐานบางวัน ส่วนก๊าซโอโซน ส่วนใหญ่จะเกินมาตรฐานที่ปทุมธานี พบเกินมาตรฐาน 13 วัน รองลงมา คือ นนทบุรี และสมุทรสาคร พบเกินมาตรฐานพื้นที่ละ 8 วัน ส่วนจังหวัดสมุทรปราการเกินมาตรฐานเล็กน้อยเพียง 3 วัน

รูปที่ 5 แนวโน้มฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอนในจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2540 - 2550

คุณภาพอากาศในพื้นที่ต่างจังหวัด ปัญหาหลัก คือ ฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน พื้นที่ที่มีปัญหา มากที่สุด ได้แก่ ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 31.0 – 302.2 มคก./ลบ.ม. และมีจำนวนวันที่เกินมาตรฐานร้อยละ 29.3 และเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่าความรุนแรงลดลง (ปี 2549 ตรวจวัดได้ 30.8 – 298.2 มคก./ลบ.ม. และเกินมาตรฐานร้อยละ 42.4) สาเหตุหลักมาจากอุตสาหกรรมไม้ บดและย่อยหิน อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เหมืองหิน กิจกรรมการขนส่งและการจราจรในพื้นที่ (รูปที่ 6)

รูปที่ 6 แนวโน้มฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอนในจังหวัดสระบุรี ปี 2540 - 2550

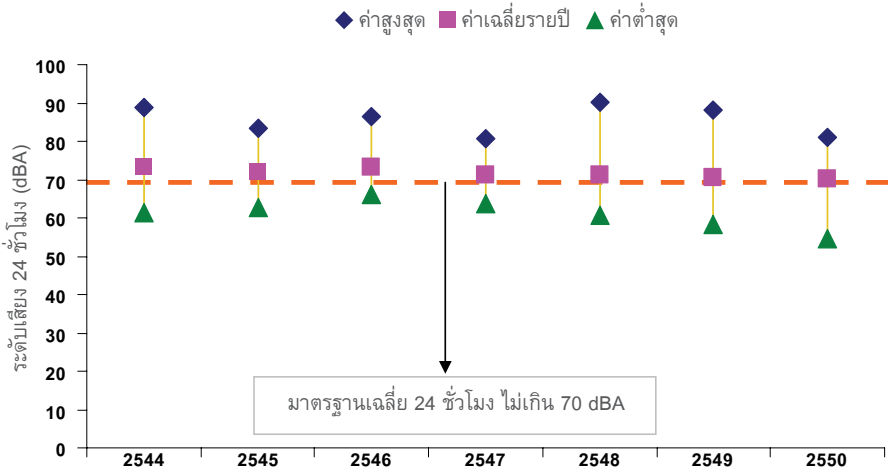
สำหรับในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนในช่วงต้นปี 2550 ประสบปัญหาหมอกพิษหมอกควันค่อนข้างรุนแรง โดยพบแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของปริมาณฝุ่น PM₁₀ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นมา ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงสูงสุดในจังหวัดเชียงใหม่ ตรวจพบเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2550 มีค่าสูงถึง 396.4 มคก./ลบ.ม. (เกินมาตรฐาน 2.3 เท่า) และจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมพบจุดความร้อน (Hotspot) จำนวนมากในประเทศไทย พม่า ลาว เวียดนาม และกัมพูชา ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวมวลอากาศเย็นเริ่มปกคลุมพื้นที่ภาคเหนือตอนบน สภาพอากาศแห้งและนิ่ง ฝุ่นละอองจึงแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้นาน ไม่สามารถแพร่กระจายออกไปได้และไม่ตกลงสู่พื้น ก่อให้เกิดสภาพฟ้าห่า มีหมอกควันปกคลุม ทิศนวิสัยต่ำกว่า 1 กิโลเมตร ประชาชนได้รับผลกระทบในหลายจังหวัด เช่น เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายพื้นที่ที่มีปัญหา PM₁₀ ได้แก่ นครราชสีมา ลำปาง และชลบุรี พบจำนวนวันที่เกินมาตรฐานร้อยละ 7 6.5 และ 4.9 ตามลำดับ สำหรับก๊าซโอโซน พบเกินมาตรฐานหลายครั้งในบางพื้นที่ จังหวัดที่พบเกินมาตรฐานมากที่สุด คือ สระบุรี พบเกินมาตรฐาน 24 วัน รองลงมา คือ พระนครศรีอยุธยา ระยอง และเชียงใหม่ เป็นต้น ซึ่งมีจำนวนวันที่พบเกินมาตรฐาน 16 12 และ 11 วันตามลำดับ สำหรับในพื้นที่ภาคใต้ สารมลพิษทุกประเภทยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

สถานการณ์ระดับเสียง

สถานการณ์ระดับเสียงของประเทศไทย ผลการติดตามตรวจสอบระดับเสียงในปี 2550 โดยสถานีตรวจวัดระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 14 สถานี พื้นที่ต่างจังหวัด 16 สถานี และจุดตรวจวัดชั่วคราวในกรุงเทพมหานคร 20 จุด พบว่าระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีค่าลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย ส่วนพื้นที่ในต่างจังหวัดส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล : ปัญหามลพิษทางเสียงส่วนใหญ่มักจะพบในบริเวณริมถนน ปี 2550 มีระดับเสียงลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงตรวจวัดได้อยู่ในช่วง 54.5 – 83.3 เดซิเบลเอ (dBA) เกินมาตรฐานร้อยละ 74 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด ค่าเฉลี่ยรายปี 70.4 dBA (ปี 2549 อยู่ในช่วง 58.4 - 88.1 dBA ค่าเฉลี่ย 70.6 dBA) (รูปที่ 7) บริเวณที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานทุกวัน (มาตรฐานไม่เกิน 70 dBA) ได้แก่ ถนนอินทรพิทักษ์ และถนนตรีเพชร และจุดตรวจวัดชั่วคราวบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่น (บริเวณที่พบระดับเสียงสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ถนนตากสิน ถนนสุขุมวิท และบริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ) สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไป ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง อยู่ในช่วง 47.9 – 80.1 dBA ค่าเฉลี่ยรายปี 60.5 dBA ลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย (ปี 2549 ระดับเสียงอยู่ในช่วง 51.1 - 77.0 dBA ค่าเฉลี่ยรายปี 61.3 dBA)

รูปที่ 7 ระดับเสียงบริเวณพื้นที่ริมถนนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี 2544 - 2550

ระดับเสียงในพื้นที่ต่างจังหวัด : ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง บริเวณริมเส้นทางจราจร อยู่ในช่วง 54.7 – 80.0 dBA ค่าเฉลี่ยรายปี 63.0 dBA (ปี 2549 ระดับเสียงอยู่ในช่วง 43.4-83.6 dBA ค่าเฉลี่ยรายปี 62.7 dBA) บริเวณที่ปัญหาหนักที่สุดคือ จังหวัดสระบุรี มีระดับเสียงอยู่ในช่วง 67.2 - 73.9 dBA สำหรับในพื้นที่ทั่วไประดับเสียงอยู่ในช่วง 47.6 - 76.1 dBA ค่าเฉลี่ยรายปี 58.7 dBA (ปี 2549 ระดับเสียงอยู่ในช่วง 45.1 - 79.0 dBA ค่าเฉลี่ยรายปี 59.3 dBA)

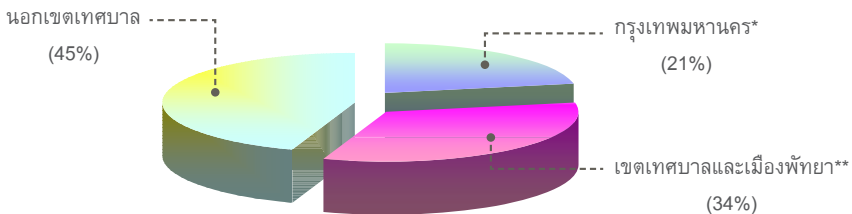

ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ขยะมูลฝอยชุมชน

ในปี 2550 มีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั่วประเทศประมาณ 14.72 ล้านตัน หรือวันละ 40,332 ตัน (ยังไม่รวมข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยก่อนนำมาทิ้งในถัง) เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ประมาณ 0.12 ล้านตัน หรือร้อยละ 1 อย่างไรก็ตาม ปริมาณขยะมูลฝอยต่อคนต่อวันเฉลี่ยทั่วประเทศยังคงอยู่ที่ประมาณ 0.65 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน

ในเขตกรุงเทพมหานครมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนได้วันละ 8,532 ตัน คิดเป็นร้อยละ 21 ในขณะที่ปริมาณขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลและเมืองพัทยา มีประมาณวันละ 13,600 ตัน คิดเป็นร้อยละ 34 และนอกเขตเทศบาลซึ่งครอบคลุมพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด มีประมาณวันละ 18,200 ตัน คิดเป็นร้อยละ 45 ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ (รูปที่ 8)

รูปที่ 8 ปริมาณขยะมูลฝอยจำแนกตามลักษณะพื้นที่ ปี 2550

ที่มา : * ข้อมูลการเก็บขนขยะมูลฝอยรวบรวมจากสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร
** ข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยประมาณการโดยกรมควบคุมมลพิษ

ขยะมูลฝอยทั่วประเทศ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการประมาณ 14,432 ตันต่อวัน หรือคิดเป็นร้อยละ 36 (ตารางที่ 5)

• **ขยะมูลฝอยในกรุงเทพมหานคร** กรุงเทพมหานครดำเนินการเก็บขนขยะมูลฝอยเองทั้งหมด และว่าจ้างบริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการกำจัด โดยขยะมูลฝอยประมาณร้อยละ 13 จะถูกนำไปหมักทำปุ๋ย และที่เหลืออีกร้อยละ 87 จะถูกนำไปกำจัดยังสถานที่ฝังกลบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และอำเภอนวมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

- **ขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลและเมืองพัทยา** เทศบาลจะนำไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ได้รับการออกแบบก่อสร้างอย่างถูกหลักวิชาการ และสามารถเดินระบบได้แล้วที่มีอยู่ทั้งสิ้น 96 แห่ง (จากที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ 101 แห่ง และกำลังก่อสร้างอีก 6 แห่ง) แบ่งเป็น สถานที่ฝังกลบแบบถูกหลักสุขาภิบาล 90 แห่ง ระบบผสมผสาน 3 แห่ง (เทศบาลตำบลเวียงฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลนครระยอง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี) และระบบเตาเผา 3 แห่ง (เทศบาลเมืองลำพูน เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลตำบลเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี) สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้ประมาณ 4,810 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 35 ของปริมาณขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล

- **ขยะมูลฝอยนอกเขตเทศบาล** องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้รับผิดชอบเก็บรวบรวมและนำไปกำจัด ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่มีส่วนที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล กำจัดด้วยการเทกองทิ้งกลางแจ้งหรือเผากลางแจ้ง มีเพียงไม่กี่แห่งที่นำไปกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาลร่วมกับเทศบาลใกล้เคียง สามารถกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลได้เพียง 1,090 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 6 ของปริมาณขยะมูลฝอยนอกเขตเทศบาล

ตารางที่ 5 ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการในปี 2550

พื้นที่	ปริมาณขยะมูลฝอย (ตัน/วัน)	
	เกิดขึ้น	กำจัด
กรุงเทพมหานคร *	8,532	8,532
เขตเทศบาลและเมืองพัทยา ** (1,277 แห่ง)	13,600	4,810
นอกเขตเทศบาล (6,500 แห่ง)	18,200	1,090
รวม	40,332	14,432

ที่มา : * ข้อมูลการเก็บขนขยะมูลฝอย สรุปรวมจากสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

** เทศบาลรวมเมืองพัทยา มีเทศบาลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 117 แห่ง

การผลักดันนโยบายการสนับสนุนให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ และให้มีการรวมกลุ่มของท้องถิ่น (Cluster) เพื่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ในปี 2550 กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ เช่น สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการจัดตั้งศูนย์การจัดการขยะมูลฝอย จัดทำองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น แนวทางการดำเนินงานของการจัดการขยะมูลฝอยแบบ Wast to Energy แนวทางการวิเคราะห์และกำหนดอัตราค่าบริการจัดการขยะมูลฝอย ปรับปรุงคู่มือเกณฑ์ มาตรฐานและแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน จัดทำคู่มือผู้ปฏิบัติงานในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

การใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยชุมชน

ในปี 2550 มีการนำขยะมูลฝอยชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ประมาณ 3.25 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 22 ของปริมาณที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 94 ยังคงเป็นการคัดแยกและซื้อขายขยะรีไซเคิล โดยอาศัยกิจกรรมในชุมชน เช่น การรับซื้อของเก่า โครงการผ้าป่ารีไซเคิล ธนาคารขยะในโรงเรียน ตลาดนัดวัสดุรีไซเคิล ศูนย์วัสดุรีไซเคิลชุมชน ขยะแลกข้าวสาร เป็นต้น และที่เหลืออีกร้อยละ 6 เป็นการนำขยะอินทรีย์มาใช้ประโยชน์ในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยน้ำชีวภาพ

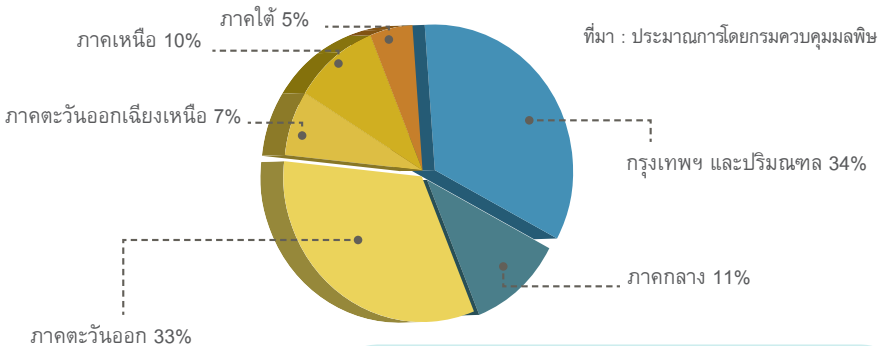
การลด คัดแยกและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยเพื่อร่วมแก้ปัญหาโลกร้อน ในปี 2550 กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการลดคัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นการดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2549 โดยร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง เทศบาลเมืองพัทลุง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สถานที่กำจัดร่วมกับเทศบาลเมืองพัทลุงอีก 12 แห่ง ดำเนินการวางแผนและปฏิบัติการลด คัดแยกและนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ได้กว่าร้อยละ 30 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ ซึ่งการดำเนินโครงการดังกล่าวจะทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดกลายเป็นการยืดอายุการใช้งานของสถานที่กำจัด และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น อันเป็นการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมที่ยั่งยืน

กรุงเทพมหานครร่วมกับภาคเอกชนจัดกิจกรรม “ลดขยะ ลดโลกร้อน” โดยการจัดจุดแยกทิ้ง (drop-off) ขยะรีไซเคิลในห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกับสถาบันการจัดการบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมจัดโครงการธนาคารขยะในชุมชนและสถานศึกษา

ของเสียนัตราาย

ในปี 2550 มีปริมาณของเสียนัตราายเกิดขึ้นประมาณ 1.849 ล้านตัน (เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ประมาณ 16,500 ตัน) ของเสียนัตราายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นของเสียนัตราายจากอุตสาหกรรม ซึ่งมีประมาณ 1.44 ล้านตัน ส่วนของเสียนัตราายจากชุมชนมีประมาณ 0.409 ล้านตัน (รวมมูลฝอยติดเชื้อ 37,000 ตัน) โดยของเสียนัตราयर้อยละ 67 เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และภาคตะวันออก (รูปที่ 9)

รูปที่ 9 สัดส่วนการเกิดของเสียนัตราายในแต่ละภูมิภาค ปี 2550

การกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน กรณีเป็นมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งเกิดขึ้นประมาณ 37,000 ตัน ส่วนใหญ่นำไปกำจัดโดยการเผาในเตาเผาของโรงพยาบาลที่เดินระบบอยู่ทั้งหมด 397 แห่ง จากจำนวน 723 แห่ง เตาเผามูลฝอยติดเชื้อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่จำนวน 12 แห่งทั่วประเทศ และเตาเผาของเอกชนที่มีอยู่ 1 แห่ง ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยส่งให้เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งอาจเนื่องมาจากนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขที่จะลดการสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างเตาเผามูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลลง อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีความพร้อมมากขึ้น

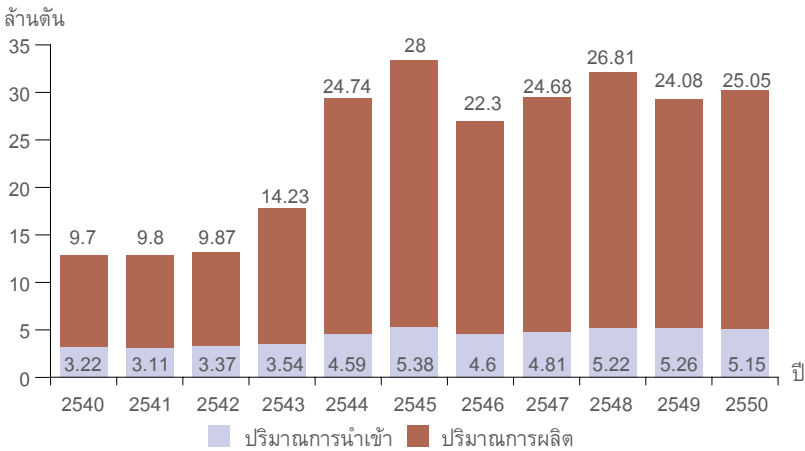
ส่วนของเสียอันตรายจากชุมชนอื่นๆ นอกเหนือจากมูลฝอยติดเชื้อ ยังคงถูกทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป มีของเสียอันตรายจากชุมชนบางประเภทเท่านั้นที่มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์ ได้แก่ น้ำมันเครื่องใช้แล้วสามารถนำไปรีไซเคิลเพื่อใช้เป็นพลังงานความร้อนทดแทนน้ำมันเตาที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม แบตเตอรี่รถยนต์สามารถนำไปแยกชิ้นส่วนเพื่อรีไซเคิล ในปี 2550 กรมควบคุมมลพิษได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีระบบคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป และเก็บรวบรวมเพื่อส่งรีไซเคิลหรือกำจัดในศูนย์จัดการของเสียอันตรายที่ถูกหลักวิชาการ ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เช่น กรุงเทพมหานคร เทศบาลนครนนทบุรี เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลนครขอนแก่น เทศบาลนครภูเก็ต ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ ได้มีการคัดแยกและเก็บรวบรวมของเสียอันตรายได้กว่าร้อยละ 12 ของปริมาณที่เกิดขึ้น

การจัดการของเสียอันตรายจากอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานจัดการของเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม และสถานประกอบการอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

สารอันตราย

ในปี 2550 มีปริมาณการนำเข้าสารเคมีจากต่างประเทศและผลิตสารเคมีในประเทศ 30.20 ล้านตัน เป็นสารเคมีที่ผลิตในประเทศ 25.05 ล้านตัน และสารเคมีนำเข้าจากต่างประเทศ 5.15 ล้านตัน (รูปที่ 10) เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2549 พบว่า การนำเข้าสารเคมีลดลงร้อยละ 2 และการผลิตในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 4

รูปที่ 10 ปริมาณการนำเข้าและผลิตสารเคมีในประเทศไทยปี 2540 - 2550

ที่มา : 1. ปริมาณการนำเข้าปี 2550 รวบรวมข้อมูลจากสถิติปริมาณการนำเข้าสารเคมี กรมศุลกากร (www.customs.go.th)
2. ปริมาณการผลิต หมายถึง ปริมาณการผลิตที่โรงงานแจ้งต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปี 2550 (คาดการณ์จากข้อมูลปริมาณการผลิตสารเคมีของโรงงานประเภทที่ 42 (1) สำนักวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม)

จากข้อมูลสถานการณ์ระบบเฝ้าระวังโรค ของสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค พบว่า ในปี 2550 มีผู้เสียชีวิตจากสารอันตรายด้านอุตสาหกรรมเพียง 1 ราย โดยมีผู้ป่วยที่ได้รับพิษจากสารอันตรายเนื่องมาจากการจัดการหรือการใช้อย่างไม่ถูกวิธีทั้งสิ้น 1,586 ราย (ตารางที่ 6) เพิ่มขึ้น จากปี 2549 จำนวน 134 ราย จำแนกเป็น

- ผู้ป่วยที่ได้รับพิษจากสารอันตรายด้านอุตสาหกรรมได้แก่ พิษจากโลหะหนัก (เช่น แมงกานีส โปรทอาร์เซนิก และตะกั่ว) พิษจากสารบีโตรเลียม (เช่น เบนซีน โทลูอิน และไซลีน) พิษจากแก๊สและไอระเหย (เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ คาร์บอนมอนอกไซด์ คลอรีน มีเทน ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ แอมโมเนีย และอะเซทิลีน) จำนวน 300 ราย เพิ่มขึ้นจากปี 2549 จำนวน 99 ราย
- ผู้ป่วยได้รับพิษจากสารอันตรายด้านเกษตรกรรมซึ่งได้รับพิษจากสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ จำนวน 1,286 ราย เพิ่มขึ้นจากปี 2549 จำนวน 35 ราย

ตารางที่ 6 จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตจากการได้รับสารอันตราย ปี 2541-2550

สารพิษ	ปี	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550
สารอันตราย ทางอากาศ	ป่วย	4,305	4,171	3,109	2,653	2,571	2,342	1,864	1,321	1,251	1,286
	เสียชีวิต	18	33	21	15	11	9	9	-	-	-
สารอันตราย ทางอุตสาหกรรม	ป่วย	287	365	1,177	280	180	157	853	319	201	300
	เสียชีวิต	1	1	4	-	-	-	1	-	-	1
รวม	ป่วย	4,592	4,536	4,286	2,933	2,751	2,499	2,717	1,640	1,452	1,586
	เสียชีวิต	19	34	25	15	11	9	10	-	-	1

ที่มา : ข้อมูลจากระบบการเฝ้าระวังโรค สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ในการลดหรือแก้ไขปัญหามลพิษจากสารอันตราย โดยเฉพาะสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants : POPs)* กรมควบคุมมลพิษได้เสนอแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบต่อแผนจัดการฯ ดังกล่าว ภายใต้แผนจัดการฯ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดการสาร POPs โดยมีกำหนดระยะเวลาดำเนินงานตามแผน 5 ปี ตั้งแต่ปี 2551-2555

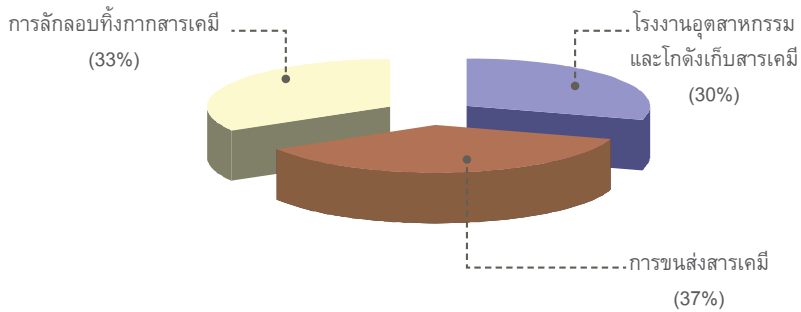
อุบัติภัยฉุกเฉินจากสารเคมี

ในปี 2550 จากข้อมูลการรับแจ้งอุบัติภัยฉุกเฉินจากสารเคมีของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า มีอุบัติภัยจากสารเคมี (รวมการลักลอบทิ้งกากของเสีย) เกิดขึ้นทั้งสิ้น 27 ครั้ง โดยส่วนใหญ่เกิดจากการขนส่งสารเคมีซึ่งเกิดขึ้น 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37 ของจำนวนอุบัติภัยที่เกิดขึ้นทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นเหตุที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม และโกดังเก็บสารเคมี 8 ครั้ง และการลักลอบทิ้งสารเคมีและของเสียอันตราย 9 ครั้ง (รูปที่ 11) จากอุบัติภัยที่เกิดขึ้นทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 82 ราย ผู้เสียชีวิต 4 ราย

*สาร POPs มี 12 ชนิด คือ

- สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ 9 ชนิด คือ อัลดริน (Aldrin) คลอเดน (Chlordane) ดีดีที (DDT) ดิลดริน (Dieldrin) เอนดริน (Endrin) เฮปตะคลอรั (Heptachlor) เฮกซ์ซีบี (Hexachlorobenzene) ไมเร็กซ์ (Mirex) และท็อกซาฟีน (Toxaphene)
- สารเคมีทางอุตสาหกรรม 1 ชนิด คือ พีซีบี (Polychlorinated biphenyls: PCBs)
- สาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ 2 ชนิด คือ ไดออกซิน (Polychlorinated dibenzo-p-dioxins: PCDDs) และพีวาแรน (Polychlorinated dibenzofurans: PCDFs)

รูปที่ 11 ลักษณะอุบัติเหตุจากสารเคมีที่เกิดขึ้นในปี 2550

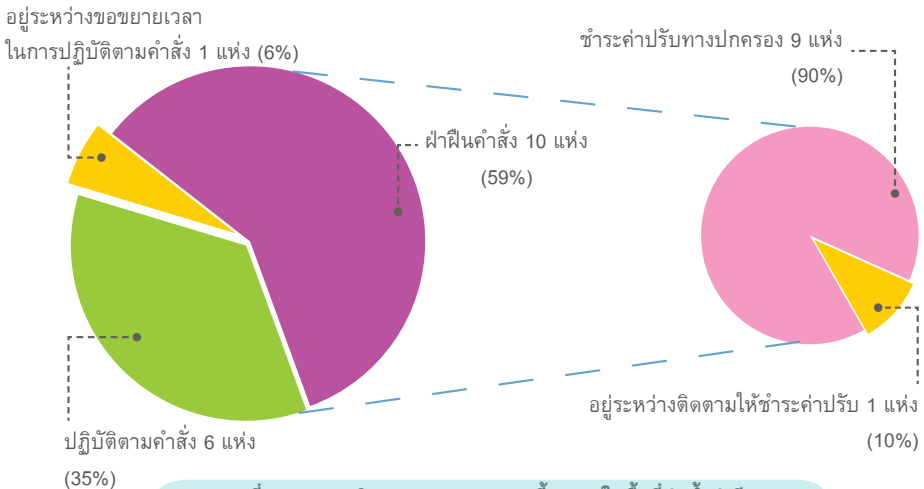
สถิติอุบัติเหตุฯ ดังกล่าวข้างต้นพบว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุดมาจากการขนส่งสารเคมี ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมภาคตะวันออก การล้าลอบทั้งสารเคมีและของเสียอันตรายก็เช่นกัน ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตามพื้นที่รกร้างหรือบ่อดินเก่า เพื่อหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายในการกำจัด ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างมาก โดยเฉพาะกรณีที่ไม่อาจหาตัวผู้กระทำผิดได้ ทำให้การจัดการปัญหาล่าช้าและต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ซึ่งแนวทางที่ดีที่สุดคือการป้องกันตั้งแต่ต้นมิให้มีการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้ได้ โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

การติดตามตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมาย กับแหล่งกำเนิดมลพิษ

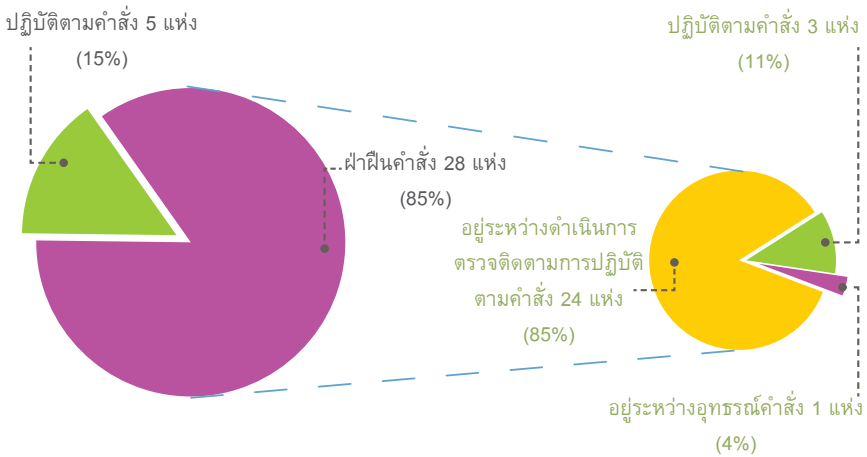
กรมควบคุมมลพิษตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จึงได้กำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ใกล้ตัวและมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมค่อนข้างมาก โดยในปี พ.ศ.2550 ดำเนินการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ 5 ประเภท ดังนี้

1. การเลี้ยงสุกร ในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าจีน ซึ่งเป็นพื้นที่มีปัญหาคุณภาพน้ำอยู่ในขั้นวิกฤต ดำเนินการต่อเนื่องจากปี 2549 โดยตรวจติดตามผลการปฏิบัติตามกฎหมายของสถานที่เลี้ยงสุกรที่ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จำนวน 17 แห่ง พบว่าสถานที่เลี้ยงสุกร 6 แห่งมีการปฏิบัติตามกฎหมายโดยระบายน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ได้ระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม สถานที่เลี้ยงสุกร 1 แห่งอยู่ระหว่างการขอย้ายระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และสถานที่เลี้ยงสุกรที่ยังคงฝ่าฝืนคำสั่งและระบายน้ำทิ้งเกินมาตรฐาน จำนวน 10 แห่ง จากนั้นกรมควบคุมมลพิษได้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ออกคำสั่งให้สถานที่เลี้ยงสุกรที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ชำระค่าปรับทั้ง 10 แห่ง ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสุกรดังกล่าวได้นำเงินค่าปรับมาชำระแล้วจำนวน 9 แห่ง คิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น 109,000 บาท และเหลือเพียง 1 แห่งที่อยู่ระหว่างการติดตามให้มาชำระค่าปรับ นอกจากนี้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ออกระเบียบติดตามสถานที่เลี้ยงสุกรทั้ง 9 แห่ง พบว่า สถานที่เลี้ยงสุกรจำนวน 3 แห่ง มีการระบายน้ำเสียได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด และสถานที่เลี้ยงสุกรจำนวน 6 แห่ง ไม่ได้ระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมแล้ว

รูปที่ 12 ผลการติดตามตรวจสอบการเลี้ยงสุกรในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าจีน

2. การตรวจสอบอาคารขนาดใหญ่ที่เข้าข่ายเป็นอาคารประเภท ก ในพื้นที่กรุงเทพมหานครซึ่งมีอาคารขนาดใหญ่ตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก ดำเนินการต่อเนื่องจากปี 2549 โดยตรวจติดตามผลการปฏิบัติตามกฎหมายของอาคารประเภท ก ที่มีการระบายน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จำนวน 33 แห่ง ประกอบด้วย โรงแรม โรงพยาบาล อาคารชุด ห้างสรรพสินค้า ตลาด และภัตตาคาร พบว่า ยังคงมีอาคารที่ฝ่าฝืนกฎหมายและระบายมลพิษเกินมาตรฐาน จึงได้ออกคำสั่งให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมาย จำนวน 28 แห่ง มีอาคารที่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว 3 แห่ง อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่ง 1 แห่ง และอีก 24 แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจติดตามการปฏิบัติตามคำสั่ง

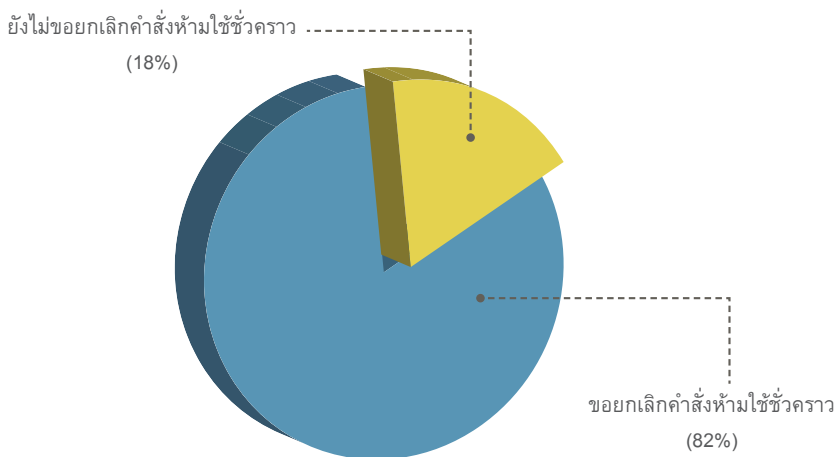

รูปที่ 13 ผลการติดตามตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งจากอาคารขนาดใหญ่ (อาคารประเภท ก)

3. นิคมอุตสาหกรรมและกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน ดำเนินการติดตามตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งของนิคมอุตสาหกรรมและกิจการที่มีลักษณะคล้ายกันในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง พื้นที่จำนวน 15 แห่ง พบว่า นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับการตรวจสอบ บำบัดน้ำทิ้งได้ตามที่กฎหมายกำหนด

4. โรงไม้ บด หรือย่อยหิน ดำเนินการตรวจวัดการระบายฝุ่นละอองจากกระบวนการผลิตของโรงไม้หินในพื้นที่วิกฤตทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 187 แห่ง พบว่า มีโรงไม้หินที่ระบายฝุ่นละอองเกินมาตรฐาน จำนวน 10 แห่ง ซึ่งได้มีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแล และจากการตรวจติดตามผลการปฏิบัติตามกฎหมายอีกครั้ง พบว่า โรงไม้หินมีการปฏิบัติตามกฎหมาย 9 แห่ง อีก 1 แห่ง ซึ่งยังคงมีการระบายฝุ่นละอองเกินมาตรฐาน ได้มีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

5. การตรวจสอบตรวจจําบรณต์ควันดํา ร่วมกับกองบังคับการตำรวจจราจร และกรุงเทพมหานคร ดั่งด้านตรวจสอบตรวจจําบรณต์ควันดําเกินมาตรฐานและดําเนินมาตรการบังคับใช้กฎหมายโดยการ ออกคำสั่ง “ห้ามใช้ชั่วคราว” กับบรณต์ที่ระบายนลพิษเกินมาตรฐาน ซึ่งจะต้องนำบรณต์ไปปรับปรุงแก้ไข สภาพเครื่องยนต์เพื่อนำไปขอยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราวภายใน 30 วัน มิฉะนั้นหากเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่ามี การใช้บรณต์บนท้องถนนจะถูกดําเนินคดีในข้อหาฝ่าฝืนเครื่องหมายห้ามใช้ยานพาหนะ และเมื่อพ้นกำหนด 30 วันไปแล้ว หากยังคงมีการใช้บรณต์ควันดําเกินมาตรฐานจะถูกออกคำสั่ง “ห้ามใช้เด็ดขาด” จะไม่สามารถ ใช้บรณต์นั้นได้อย่างเด็ดขาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และในปี พ.ศ.2550 ดําเนินการ เรียกตรวจยานพาหนะทั้งหมด 10,985 คัน พบว่ามีบรณต์ควันดําเกินมาตรฐานและถูกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราว จำนวน 4,474 คัน (ร้อยละ 41) โดยมียานพาหนะที่นำไปปรับปรุงและนำมาขอยกเลิกคำสั่ง จำนวน 3,687 คัน หรือคิดเป็นร้อยละ 82 ของบรณต์ที่ถูกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราว

รูปที่ 14 ยานพาหนะที่ถูกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราวดําเนินการปรับปรุงแก้ไขและขอยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราว

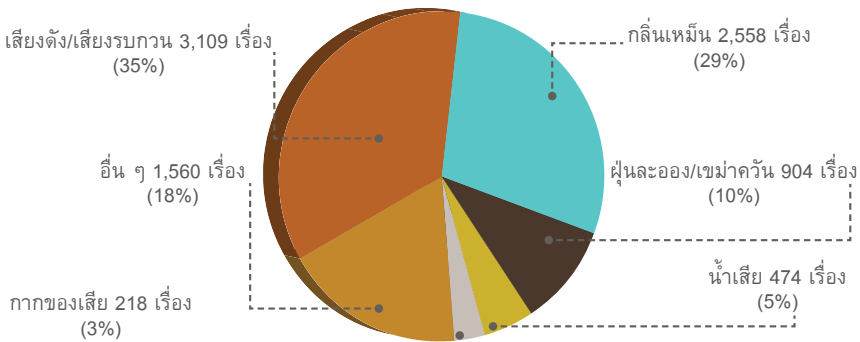
การร้องเรียนปัญหามลพิษ

จากการรวบรวมสถิติข้อมูลเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหามลพิษของส่วนราชการที่ให้บริการรับแจ้งเรื่องเรียน พบว่าหน่วยงานที่มีจำนวนเรื่องเรียนมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 5,692 เรื่อง รองลงมา ได้แก่ ศูนย์บริการประชาชน สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 2,314 เรื่อง และกรมโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 662 เรื่อง โดยปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียนมากที่สุด ได้แก่ มลพิษทางอากาศและเสียง (ตารางที่ 7 และรูปที่ 15)

ตารางที่ 7 สถิติข้อมูลเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหามลพิษ แยกตามประเภทมลพิษ ปี 2550

ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง	ปัญหามลพิษ					
		กลิ่นเหม็น	ฝุ่นละออง/เขม่าควัน	เสียงดัง/เสียงรบกวน	น้ำเสีย	กากของเสีย	อื่นๆ
1. กรุงเทพมหานคร	5,692	1,834	364	2,664	240	135	1,161
2. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	662	346	297	296	103	32	367
3. กรมควบคุมมลพิษ	552	372	228	133	126	50	26
4. ศูนย์ดำรงธรรม	34	6	15	16	5	1	6
รวม	6,940	2,558	904	3,109	474	218	1,560
4. ศูนย์บริการประชาชน สำนักนายกรัฐมนตรี	2,314	1,163			446	705	-
รวม	9,254	7,734			920	923	1,560

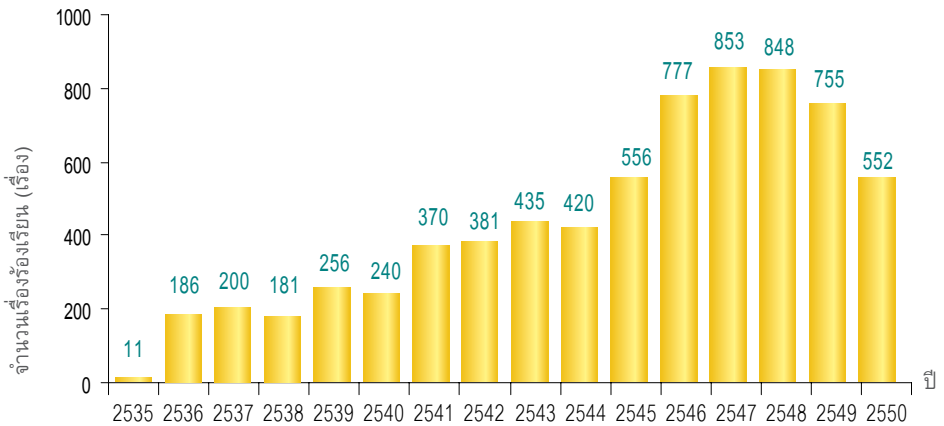
ที่มา 1) กรุงเทพมหานคร, เมษายน 2551 2) กรมโรงงานอุตสาหกรรม, มกราคม 2551 3) กรมควบคุมมลพิษ, มกราคม 2551
4) ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย, มกราคม 2551 5) ศูนย์บริการประชาชน สำนักนายกรัฐมนตรี, มกราคม 2551

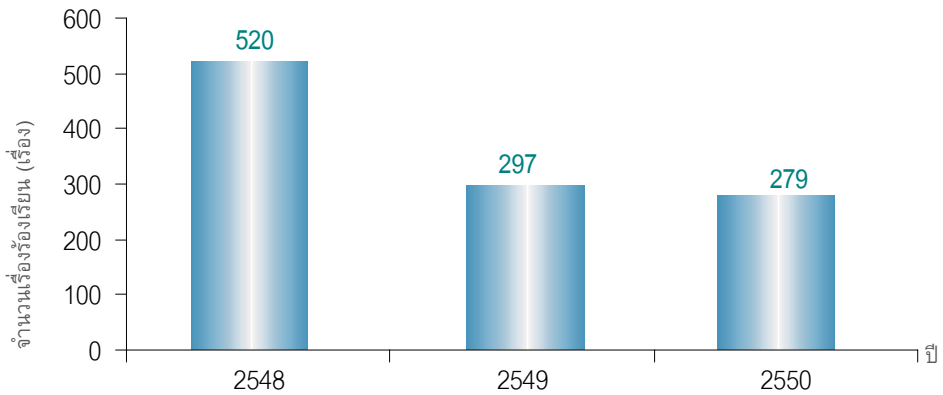
รูปที่ 15 ปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียนรวมจาก 4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปี 2550

ที่มา 1) กรุงเทพมหานคร, เมษายน 2551 2) กรมโรงงานอุตสาหกรรม, มกราคม 2551 3) กรมควบคุมมลพิษ, มกราคม 2551
4) ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย, มกราคม 2551

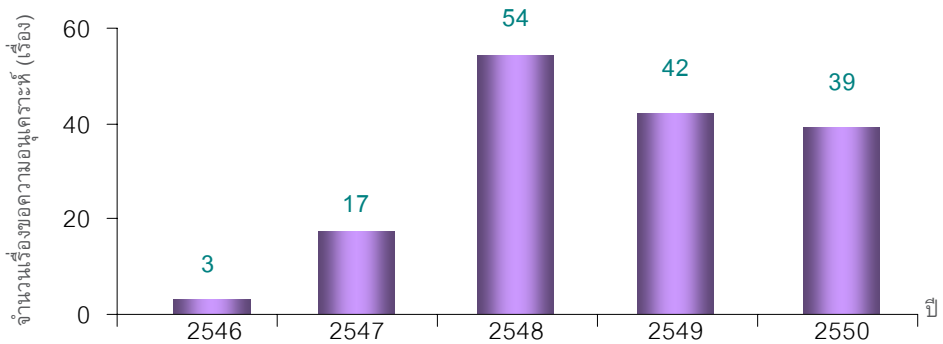
สำหรับการร้องเรียนปัญหาด้านมลพิษมายังกรมควบคุมมลพิษ ในปี 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 552 เรื่อง ลดลงจากปี 2549 จำนวน 203 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27 (รูปที่ 16) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้กำหนดแนวปฏิบัติการดำเนินการเรื่องร้องเรียน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพตั้งแต่ปี 2548 นอกจากนี้มีการแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1-16 และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ดำเนินการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและดำเนินการเรื่องร้องทุกข์ด้านมลพิษในเขตพื้นที่ ดังจะเห็นได้จากจำนวนเรื่องร้องเรียนที่เข้ามายังกรมควบคุมมลพิษในพื้นที่ต่างจังหวัด มีแนวโน้มลดลง (รูปที่ 17) ประกอบกับมีการประสานงานการแก้ไขปัญหาระหว่างกรมควบคุมมลพิษ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างใกล้ชิด ดังจะเห็นได้จากสถิติการให้ความช่วยเหลือร่วมตรวจสอบและแก้ไขปัญหามลพิษที่ถูกร้องเรียนในพื้นที่ต่างจังหวัดเพิ่มสูงขึ้นนับตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา (รูปที่ 18)

รูปที่ 16 จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ ระหว่างปี 2535 – 2550

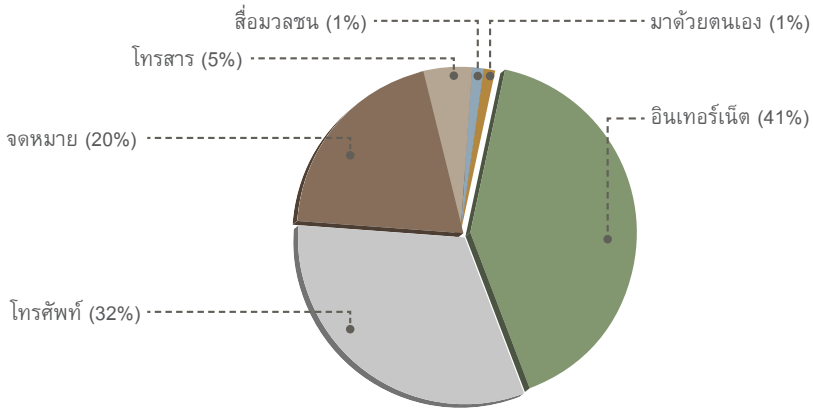

รูปที่ 17 จำนวนเรื่องเรียนด้านมลพิษในพื้นที่ต่างจังหวัดของกรมควบคุมมลพิษ ระหว่างปี 2548 – 2550

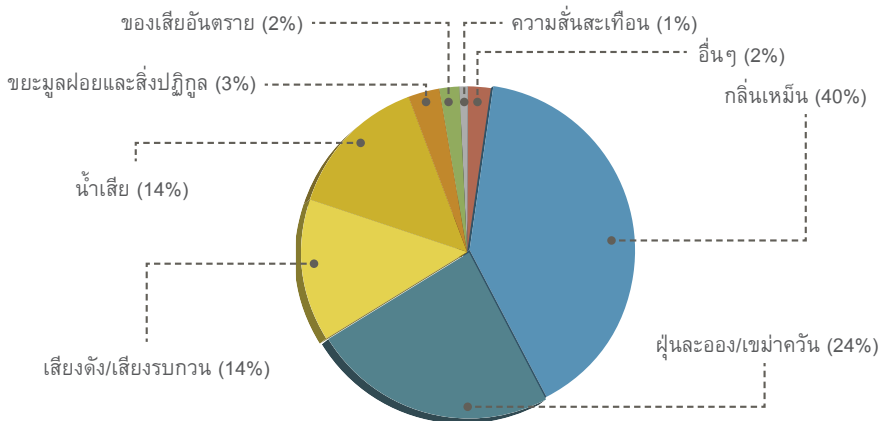
รูปที่ 18 จำนวนเรื่องเรียนด้านมลพิษที่กรมควบคุมมลพิษให้ความร่วมมือร่วมตรวจสอบในพื้นที่ต่างจังหวัด ระหว่างปี 2546 – 2550

ช่องทางในการแจ้งเรื่องร้องเรียนมายังกรมควบคุมมลพิษมีหลายช่องทาง โดยช่องทางที่มีการใช้บริการมากที่สุด ได้แก่ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 41 เป็นผลจากการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการรับแจ้งเหตุ ร้องเรียนและติดตามผลการดำเนินการ รองลงมา ได้แก่ โทรศัพท์ และจดหมาย (รูปที่ 19)

รูปที่ 19 ช่องทางการให้บริการรับแจ้งเรื่องร้องเรียน ปี 2550

ปัญหามลพิษที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดในปี 2550 คือ ปัญหากลิ่นเหม็น มีการร้องเรียนคิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ ปัญหาฝุ่นละออง/เขม่าควัน ปัญหาเสียงดังรบกวน และปัญหาน้ำเสีย (รูปที่ 20)

รูปที่ 20 สัดส่วนประเภทปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียนในปี 2550

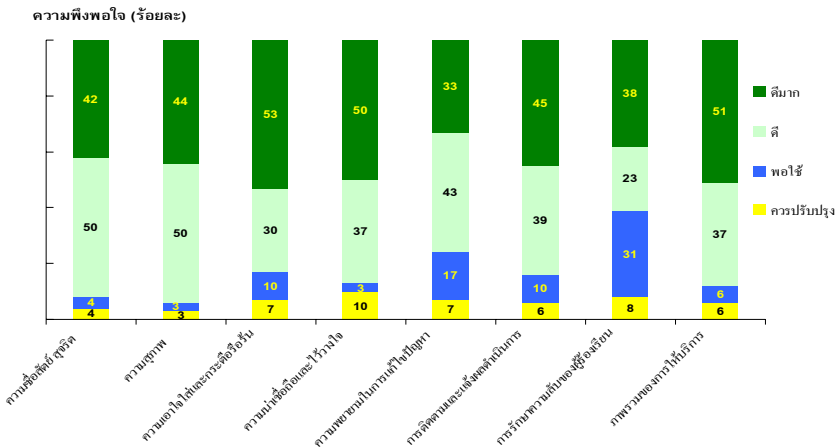

จากการร้องเรียนข้างต้น พบว่าจังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม และนนทบุรี ตามลำดับ โดยมีจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม 374 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 68 ของเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษทั้งประเทศ (ตารางที่ 8) เนื่องจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นศูนย์กลางความเจริญของประเทศ จึงเป็นเหตุให้มีการร้องเรียนเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 8 จังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2550			
ลำดับที่	จังหวัด	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1.	กรุงเทพมหานคร	273	50
2.	สมุทรปราการ	35	6
3.	สมุทรสาคร	27	5
4.	นครปฐม	21	4
5.	นนทบุรี	18	3
รวม		374	68
จังหวัดอื่นๆ		178	32
รวมทั้งหมด		552	100

กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน โดยให้ผู้ร้องเรียนทำการประเมินความพึงพอใจเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง มีประเด็น/เนื้อหาที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย 1) ความซื่อสัตย์ สุจริต 2) ความสุภาพ 3) ความเอาใจใส่และกระตือรือร้น 4) ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ 5) ความพยายามในการแก้ไขปัญหา 6) การติดตามและแจ้งผลดำเนินการ 7) การรักษาความลับของผู้ร้องเรียน และ 8) ภาพรวมของการให้บริการ

จากการสำรวจความพึงพอใจในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการร้อยละ 81 โดยผู้ร้องเรียนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 51 ดี ร้อยละ 37 พอใช้ และควรปรับปรุง ร้อยละ 6 โดยมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความเอาใจใส่และกระตือรือร้นของเจ้าหน้าที่สูงสุด (ร้อยละ 53) และควรปรับปรุงเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ (ร้อยละ 10) ดังรายละเอียดตามรูปที่ 21

รูปที่ 21 ร้อยละผลการประเมินความพึงพอใจในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของกรมควบคุมมลพิษ ปี 2550

เหตุการณ์สำคัญในรอบปี 2550

▶ การสืบค้นสาเหตุของปลาตายในแม่น้ำเจ้าพระยา

จากเหตุการณ์เรือบรรทุกน้ำตาลทรายดิบ ล่มในแม่น้ำเจ้าพระยาเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2550 ที่จังหวัดอ่างทอง และจากการกู้เรือในเวลาต่อมา ทำให้ปลาในกระชังที่เลี้ยงตั้งแต่อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และอำเภอบางบาล อำเภอเสนา และอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตายเป็นจำนวนมาก โดยประชาชนเชื่อว่าอาจเกิดจากการระบายน้ำเสียลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาของโรงงานผลิตผงชูรสที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียง

กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 6 สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอ่างทองและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมกับจังหวัดอ่างทองและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาและตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังนี้

- ตรวจวัดคุณภาพน้ำอย่างต่อเนื่องทุกวัน และติดตามการเคลื่อนตัวของมวลน้ำเสียเพื่อแจ้งเตือนสถานการณ์ต่อประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง
- เต็มอากาศพร้อมกับเชื้อจุลินทรีย์ลงในบริเวณที่มวลน้ำเสียเคลื่อนไปถึงเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำ
- ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปว่าเรือบรรทุกน้ำตาลล่ม เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ปลาตาย เนื่องจากตรวจพบน้ำตาลในมวลน้ำเสียในแม่น้ำเจ้าพระยาในปริมาณที่สูงกว่าในสภาวะปกติ และผลการทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ บ่งบอกถึงการละลายของน้ำตาลในแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้ออกซิเจนละลายในน้ำลดต่ำลง และลดลงต่ำสุดบริเวณเกิดเหตุปลาตาย คือ ที่ระยะทางห่างจากจุดเรือล่มประมาณ 12 กิโลเมตร
- กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมเอกสารค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานราชการต่างๆ ใช้ไปในการดำเนินการขจัดมลพิษและพิสูจน์หาสาเหตุ เพื่อดำเนินคดีตามมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 โดยมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 21,423,798.67 ล้านบาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินงานของสำนักงานอัยการจังหวัดอ่างทอง
- กรมประมงได้รวบรวมเอกสารหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ (ปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ) ซึ่งเป็นของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ส่งให้สำนักงานอัยการจังหวัดอ่างทอง โดยในเบื้องต้นมีค่าเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 19,581,550.00 บาท

ในอนาคตกรมควบคุมมลพิษจะประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจัดทำมาตรการและวิธีการควบคุมการขนส่งสินค้าทางน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา และจัดทำแนวปฏิบัติการตรวจสอบและสืบหาสาเหตุของปัญหามลพิษทางน้ำเพื่อการแก้ไขปัญหา เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาหามลพิษทางน้ำในลักษณะนี้ต่อไป

แผนที่แสดงจุดเกิดเหตุปลาตายในแม่น้ำเจ้าพระยา

สัญลักษณ์

- ที่ตั้งตำบล
- จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำ
- ที่ตั้งโรงงาน
- ทิศทางการไหลแม่น้ำ
- จุดเห็บบรรทุกน้ำตาลอัปปาง
- ที่ตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ
- บริเวณที่ตั้งสำคัญ

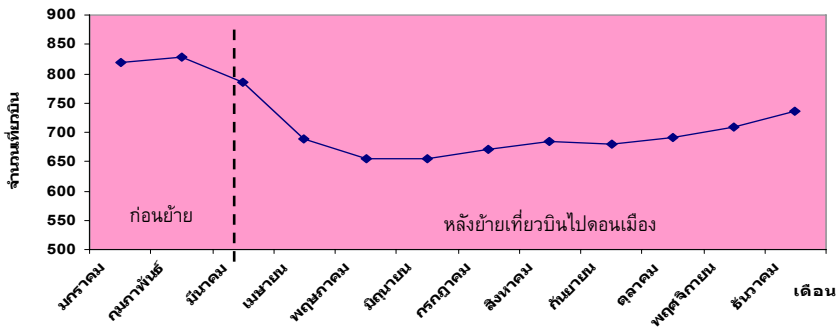
▶ การติดตามตรวจสอบมลพิษทางเสียง

จากสนามบินสุวรรณภูมิ

ภายหลังจากการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2549 โดยมีจำนวนเที่ยวบินที่เข้ามาใช้สนามบินประมาณ 700 เที่ยวบิน/วัน (จำนวนเที่ยวบินสูงสุด 46 เที่ยวบิน/ชั่วโมง) ส่งผลให้เกิดปัญหาเสียงดังรบกวนจนเป็นเหตุร้องเรียนมายังกรมควบคุมมลพิษ และสื่อต่างๆ โดยบริเวณที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก อาทิเช่น ทิศเหนือของท่าอากาศยาน ได้แก่ วัดลาดกระบัง วัดป่ารุ่งrien และหมู่บ้านร่มฤดี ทิศใต้ของท่าอากาศยาน ได้แก่ แกบริกวิทยาลัย หมู่บ้านกรีนวัลเล่ และวัดบางโหลงใน เป็นต้น โดยสาเหตุของปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบเกิดขึ้นจากวิธีการบินเส้นทางบิน จำนวนเที่ยวบิน และเวลาการบิน

รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยเฉพาะเรื่องการจัดการเชิงพื้นที่ ซึ่งความรุนแรงของปัญหาในปัจจุบันเกิดจากความไม่สอดคล้องของการใช้ประโยชน์ที่ดินรอบท่าอากาศยาน โดยเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณามาตรการจัดการมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เป็นผลให้เกิดการดำเนินการจัดทำแผนที่ระดับเสียงเพื่อใช้ในการประเมินผลกระทบในอนาคต หากมีจำนวนเที่ยวบินสูงสุด 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง โดยใช้ฐานข้อมูลของวันที่ 19 ตุลาคม 2549 เป็นเกณฑ์

เมื่อมีการย้ายเที่ยวบินในประเทศบางส่วน ไปใช้สนามบินดอนเมืองในวันที่ 25 มีนาคม 2550 ทำให้จำนวนเที่ยวบินที่เคยใช้สนามบินสุวรรณภูมิลดลง (รูปที่ 22) จึงเกิดการจัดทำแผนที่ระดับเสียงที่จัดทำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 (ซึ่งสรุปตามมติคณะกรรมการนโยบายการดำเนินการกิจการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานกรุงเทพ (ดอนเมือง) ครั้งที่ 3/2550 วันที่ 22 พฤษภาคม 2550) เป็นกรณีที่มีการขึ้น-ลงของเครื่องบินเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ 1 และ 2 โดยมีการบินลงทางทิศเหนือ ใช้ทางวิ่งฝั่งตะวันตกและตะวันออกอัตราส่วน 80:20 และแผนที่ระดับเสียงที่จัดทำตามมติคณะกรรมการ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) หรือ ทอท. เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2550 เป็นกรณีที่มี

รูปที่ 22 จำนวนเที่ยวบินเฉลี่ยรายวันในแต่ละเดือนของสนามบินสุวรรณภูมิในปี 2550

การขึ้น-ลงของเครื่องบินเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ 1 และ 2 โดยมีการบินลงทางทิศใต้ ใช้ทางวิ่งฝั่งตะวันตกและตะวันออกอัตราส่วน 20:80 โดยใช้ฐานข้อมูลของเดือนเมษายน 2550 เป็นเกณฑ์ โดยแผนที่ระดับเสียงทำให้ ทอท. ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเชิงพื้นที่ได้อย่างชัดเจน เช่น จัดการย้ายหรือขจัดเขยแก่ประชาชนที่พักอาศัยในพื้นที่ที่ได้รับมลพิษทางเสียงในแต่ละระดับ

กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมตรวจสอบระดับเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหลังเปิดให้บริการ ตั้งแต่วันที่ 4 ตุลาคม 2549 โดยมีการตรวจวัดระดับเสียงแบ่งเป็น 3 ระยะ **ระยะแรก** ระหว่างวันที่ 4-10 ตุลาคม 2549 **ระยะที่สอง** ระหว่างวันที่ 10 พฤศจิกายน 2549 ต่อเนื่องจนถึง 28 กุมภาพันธ์ 2550 ส่วนใน**ระยะที่สาม** เป็นการดำเนินการติดตามตรวจสอบระดับเสียงต่อเนื่อง 7 วัน ในทุกๆ 2 เดือน ค่าประมาณ NEF¹ เฉลี่ยตามจุดตรวจวัดแสดงดังตารางที่ 9 โดยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ทางวิ่งที่ใช้ชนิดเครื่องบิน วิธีการบิน เส้นทางบิน จำนวนเที่ยวบิน และเวลาการบิน สามารถทำให้ระดับเสียงมีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงในแต่ละวันได้ การรายงานผลจึงแสดงออกมาเป็นช่วงของค่าประมาณ NEF ที่ตรวจวัดได้ทั้งหมด โดยแผนที่แสดงจุดตรวจวัดแสดงดังรูปที่ 23

¹ NEF ย่อมาจาก Noise Exposure Forecast หมายถึง ค่าที่ใช้ประเมินผลกระทบจากกิจกรรมการบินในพื้นที่โดยรอบสนามบิน โดย NEF สามารถคำนวณได้จาก ค่า $L_{dn}^{(2)} - 35$ ซึ่งมีค่าลาดเคลื่อนได้เท่ากับ ± 3 (AVIATION NOISE ABATEMENT POLICY, Department of Transportation USA, 1976)

ตารางแสดงความเหมาะสมในการใช้ที่ดินสำหรับพื้นที่ในแนวเส้น NEF ต่างๆ

การใช้ที่ดิน	ความเหมาะสม		
	NEF < 30	NEF 30-40	NEF > 40
ที่อยู่อาศัย	ได้	-(^ข)	ไม่ควร
โรงแรม โมเต็ล สำนักงาน อาคารสาธารณะ	ได้	ได้(^ก)	ไม่ควร
โรงเรียน โรงพยาบาล โบสถ์ โรงมหรสพในอาคาร ห้องประชุม	ได้(^ก)	ไม่ควร	ไม่ควร
พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม	ได้	ได้	-(^ก)
อสังหาริมทรัพย์กลางแจ้ง โรงมหรสพ/ห้องประชุม/ห้องเรียน	ได้(^ก , ^ข)	ไม่ควร	ไม่ควร
นันทนาการกลางแจ้ง (ไม่มีผู้ชม)	ได้	ได้	ได้

หมายเหตุ

- (ก) ควรวิเคราะห์ผลกระทบทางเสียงอย่างละเอียดสำหรับห้องประชุมทั้งในร่มและกลางแจ้งและโรงมหรสพ/ห้องประชุม/ห้องเรียนกลางแจ้งทั้งหมด
- (ข) ผู้อยู่อาศัยบางรายอาจร้องเรียน อาจมีการรวมกลุ่มเพื่อฟ้องร้อง ไม่ควรสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ การก่อสร้างอพาร์ทเมนท์ควรใช้หมายเหตุข้อ (ค) ด้วย
- (ค) ควรดำเนินการวิเคราะห์ห้ข้อกำหนดต่างๆ ของอาคารสำหรับการลดเสียงและการควบคุมเสียงต่างๆ ควรรวมอยู่ในการออกแบบสิ่งก่อสร้าง
- ไม่มีข้อแนะนำ

ที่มา : Baryl, M. (1978). Handbook of Noise Assessment. New York Van Nostrand Reinhold Company

⁽²⁾ L_{dn} หมายถึง ค่าระดับเสียงเฉลี่ยกลางวันกลางคืนโดยคำนวณเฉพาะเหตุการณ์เสียงจากเครื่องบินที่บินผ่านจุดตรวจวัดหน่วยเป็นเดซิเบลเอ กลางวันคือช่วงเวลา 07:00 – 22:00 น. กลางคืนคือช่วงเวลา 22:00 – 07:00 น.

ตารางที่ 9 ค่าประมาณ NEF เฉลี่ยจากการตรวจวัดในแต่ละจุดตรวจวัดระดับเสียง ในช่วงปี 2550

จุดตรวจวัด	ค่าประมาณ NEF
ทางด้านทิศเหนือของสนามบินสุวรรณภูมิ	
หมู่บ้านจุลมหก	34.2-38.6
วัดลาดกระบัง	32.5-37.2
หมู่บ้านร่มกุดี	35.6-37.5
วัดป่ารุ่งrien	31.9-37.1
หมู่บ้านนครินทร์การ์เด้น	31.8-34.5
หมู่บ้านมนสิณี	29.8-34.6
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	23.7-27.7
ทางด้านทิศใต้ของสนามบินสุวรรณภูมิ	
อาคารนาพลส	35.9-37.6
หมู่บ้านโนเบิลโฮม	26.7-30.8
หมู่บ้านวราภรณ์	23.0-24.5
บริเวณบ่อนปลาทางด้านใต้สนามบิน	32.8-35.9
เทริทวิทยาลัย	31.2-34.7
บ้านเดี่ยวตำบลบางปลา	26.4-33.2
หมู่บ้านกฤษฏานคร	25.0-30.3
หมู่บ้านรัชพฤกษ์	19.4-29.3

▶ การเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ

พื้นที่ภาคเหนือตอนบน ประสบกับปัญหาหมอกควันอย่างรุนแรงในช่วงต้นปี 2550 พบแนวโน้มการเพิ่มสูงขึ้นของปริมาณฝุ่นขนาดเล็ก (PM₁₀) อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2550 โดยพบค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงสูงสุดถึง 396.4 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร (มกค./ลบ.ม.) เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2550 ที่จังหวัดเชียงใหม่ และจากภาพถ่ายดาวเทียมพบจุดความร้อน (Hotspot) จำนวนมากในประเทศไทย พม่า ลาว เวียดนาม และกัมพูชา ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าว มวลอากาศเย็นเริ่มปกคลุมพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย สภาพอากาศแห้งและนิ่ง ฝุ่นละอองสามารถแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้นาน ไม่สามารถแพร่กระจายออกไปและไม่ตกลงสู่พื้น ก่อให้เกิดสภาพฟ้าหาลัว มีหมอกควันปกคลุม ทิศนวิสัยต่ำกว่า 1 กิโลเมตร ในหลายจังหวัด เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน เป็นต้น

กรมควบคุมมลพิษ ได้เฝ้าระวังสถานการณ์และรายงานข้อมูลปริมาณ PM₁₀ ทุกวัน ประสานแจ้งเตือนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและข้อปฏิบัติตนในภาวะหมอกควัน ส่งข้อความแจ้งเตือนภัยผ่านโทรศัพท์มือถือ แดลงข่าวเป็นระยะ ประชุมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา เพิ่มการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนสถานการณ์หมอกควันให้กับสื่อมวลชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบวันละ 4 ครั้ง ติดตั้งหน่วยตรวจวัดคุณภาพอากาศเคลื่อนที่เพิ่มเติมในจังหวัดเชียงรายและแม่ฮ่องสอน ส่วนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ได้ระดมกำลังปฏิบัติการดับไฟป่าและรณรงค์ทุกรูปแบบ นอกจากนี้กรมควบคุมมลพิษได้เสนอมาตรการแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือและได้รับมติเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2550 ให้หน่วยงานต่างๆ ร่วมกันแก้ไขปัญหา เช่น ระดมกำลังพนักงานดับไฟป่าเพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีปัญหาหมอกโดยเฉพาะ 17 จังหวัดภาคเหนือ แจ้งเตือนประชาชนให้งดเว้นการใช้ไฟทำกิจกรรมในพื้นที่ป่าโดยเด็ดขาด ลดปริมาณเชื้อเพลิงในพื้นที่เสี่ยง ลาดตระเวนป้องกันและดับไฟในพื้นที่นอกเขตป่าอนุรักษ์ ควบคุมการเผาในพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเข้มงวด และส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรทดแทนการจุดไฟเผา ห้ามมิให้กำจัดวัชพืชโดยวิธีจุดไฟเผาริมทางหลวงและตั้งทีมเฉพาะกิจในการระงับไฟในเขตทางหลวง เตรียมคลินิพิเศษเพื่อให้บริการแก่ประชาชน

ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษหมอกควัน โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 17 จังหวัดภาคเหนือ เป็นผู้มีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานต่างๆ กำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย และหากการดำเนินมาตรการดังกล่าวข้างต้นแล้วยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาหมอกควันได้ อาจใช้อำนาจตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ประกาศเหตุฉุกเฉินหรือเหตุอันตรายต่อสาธารณชน อันเนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษ เพื่อให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการกำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ให้กรมควบคุมมลพิษ ติดตามประเมินสถานการณ์ในช่วงเดือนเมษายน ถึงเดือนมิถุนายน 2550 เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการประกาศเหตุฉุกเฉินตามมาตรา 9 ต่อไป

การดำเนินมาตรการในระดับภูมิภาคอาเซียน ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาไฟและหมอกควันในอนุภูมิภาคแม่โขง (The Workshop on Cooperation among ASEAN Member Countries in the Mekong Sub-Region on Fire and Haze Pollution Control) เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2550 เพื่อระดมความคิดเห็นของประเทศในกลุ่มอาเซียนและประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคแม่โขง ได้แก่ พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา และไทย ในการแก้ไขปัญหาไฟและหมอกควัน โดยประเทศไทยได้เสนอให้มีการจัดตั้งคณะทำงานระดับอนุภูมิภาค เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมไฟและหมอกควันในระดับระดับอนุภูมิภาคและในระดับประเทศ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบร่วมกันในการนำไปหารือในการประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียน ภายใต้ข้อตกลงอาเซียน เรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution) เพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติในการลดปัญหาไฟและหมอกควันในอนุภูมิภาคแม่โขงต่อไป

ในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต กรมควบคุมมลพิษ จึงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าปี 2551-2554 ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2550 วงเงินทั้งสิ้น 3,921.11 ล้านบาท แบ่งเป็นแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าปี 2551-2554 วงเงิน 2,374.19 ล้านบาท และแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ปี 2551-2554 วงเงิน 1,546.92 ล้านบาท โดยมีเป้าหมายในการรักษาคุณภาพอากาศในบรรยากาศ (ฝุ่นละออง) ให้อยู่ในเกณฑ์ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ในช่วงหน้าแล้ง 6 เดือน และลดพื้นที่ป่าที่ถูกไฟไหม้ลงเหลือไม่เกิน 300,000 ไร่ต่อปี

การบริหารจัดการมลพิษ

โครงการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหามลพิษ และทรงมีพระราชดำริให้มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริด้านมลพิษให้หน่วยงานต่างๆ ร่วมดำเนินการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำนุบำรุงและปรับปรุงสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องปัญหาน้ำเสีย ทั้งนี้เพื่อสนองพระราชดำริในการปรับปรุงและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดโครงการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ขึ้นจำนวน 2 โครงการ ประกอบด้วย

1. โครงการรวมใจภักดิ์รักษาสีสิ่งแวดล้อมหัวหินเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

กรมควบคุมมลพิษ เทศบาลเมืองหัวหิน และสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกันดำเนินโครงการ “รวมใจภักดิ์รักษาสีสิ่งแวดล้อมหัวหินเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550” เพื่อลดมลพิษในเขตเทศบาลเมืองหัวหินและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดหัวหิน อันเป็นที่ตั้งของพระราชวังไกลกังวลที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้อยู่ในระดับดีหรือดีมากและยกระดับการท่องเที่ยวของหัวหินให้ได้มาตรฐานระดับสากล โดยจัดพิธีเปิดตัวโครงการเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2550 ด้วยกิจกรรมแข่งขันวิ่งมาราธอน ณ บริเวณเขาหินเหล็กไฟ และกิจกรรม Big Cleaning Day ณ สวนหลวงราชินี อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้จัดพิธีเปิดตัวโครงการฯ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2550 ณ สวนสาธารณะโผนกิ่งเพชร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งกิจกรรมภายใต้โครงการฯ ที่ทั้ง 3 หน่วยงานร่วมกันดำเนินการ ตั้งแต่เดือนเมษายน – พฤศจิกายน 2550 ประกอบด้วย

น้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานจากระบบบำบัดน้ำเสีย

- **การจัดการน้ำเสีย** โดยผู้ประกอบการ ได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพและสามารถบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานจากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 80 รวมทั้งรวบรวมน้ำที่ผ่านการบำบัดไปยังระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองหัวหิน ซึ่งคุณภาพน้ำได้ตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งชุมชนโดยประสิทธิภาพการบำบัดสูงกว่าปี 2549

- **การจัดการขยะมูลฝอย** จัดกิจกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน โดยใช้แนวทางการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย สามารถลดปริมาณขยะมูลฝอยจากปริมาณเฉลี่ย 95 ตัน/วัน (เมษายน 2550) เหลือ 92 ตัน/วัน (กันยายน 2550) หรือร้อยละ 3.15

- **การจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดหัวหิน** จัดกิจกรรมค่ายเยาวชนรักษ์หาดติดดาว ครั้งที่ 2 รุ่น “ร่วมพิทักษ์ รักษ์หาดบ้านพอ” ทำให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดหัวหินดีขึ้นและได้รับการติดตามอยู่ในระดับ 4 ดาว

- **การจัดการคุณภาพอากาศและเสียง** มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศ โดยผลการตรวจวัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน พบว่ายังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และมีปริมาณลดลง ส่วนก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์มีปริมาณเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ส่วนการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมโรมโบมบอยยหิน 2 แห่ง ในอำเภอหัวหิน พบว่ามีอยู่ในระดับดี และเหมืองหิน 1 แห่งอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นได้จัดกิจกรรมการตรวจวัดมลพิษและตรวจสอบสภาพรถยนต์ในพื้นที่อำเภอหัวหิน มียานพาหนะมารับบริการ 226 คัน ระบายมลพิษเกินมาตรฐาน 52 คัน (ร้อยละ 23.01) เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขและนำมาตรวจซ้ำ ปรากฏว่าระบายมลพิษเป็นไปตามมาตรฐานทั้งหมด

- **การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว** สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรด้านบริการอาหารเพื่อการท่องเที่ยว พัฒนาบุคลากรผู้ให้บริการห้องน้ำสาธารณะและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่นักมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนสู่การพัฒนาเครือข่ายอย่างยั่งยืน

การจัดสัมมนา CSR : องค์กรรับผิดชอบต่อสังคม
ภายใต้ยุคโลกาภิวัตน์

•การจัดสัมมนา CSR : องค์กรรับผิดชอบต่อสังคมภายใต้ยุคโลกาภิวัตน์ หรือ Corporate Social Responsibility :CSR เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่หน่วยงานภาคเอกชนและราชการในเขตเทศบาลเมืองหัวหินและเทศบาลเมืองชะอำ ผลจากการสัมมนาค้างนี้ ภาคเอกชนได้ตระหนักถึงการมีบทบาทอันสำคัญในการมีส่วนร่วมดูแลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 44

2. โครงการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

ประเทศไทยและประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะของโลกและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เช่น ปัญหาสภาวะโลกร้อน ปัญหาด้านมลภาวะ ปัญหาเกิดโรคต่างๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5 หน่วยงาน ประกอบด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme: UNEP) และสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ (Chulabhorn Research Institute :CRI) จึงได้ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ในวันที่ 8-9 สิงหาคม 2550 ณ โรงแรมพลาซ่าแอทธินี กรุงเทพมหานคร ในการประชุมมีการเสนอความก้าวหน้าในแผนการดำเนินงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของแต่ละประเทศ โดยส่วนใหญ่ได้เริ่มการประสานงานระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงสิ่งแวดล้อม และเริ่มมีการจัดทำร่างแผนด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (National Environment and Health Action Plan: NEHAP) และมีการจัดตั้งคณะทำงานทั้งระดับประเทศและคณะทำงานระดับภูมิภาค Thematic Working Group (TWG) ซึ่งได้นำเสนอความก้าวหน้าในการร่างแผนงานระดับภูมิภาค (Regional Work Plan) โดยสาระสำคัญของแผนประกอบด้วย 6 เรื่องสำคัญ ได้แก่ คุณภาพอากาศ น้ำสะอาด สุขอนามัยและสุขาภิบาล ชยะมูลฝอย สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซนและการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศ และการเตรียมการรองรับภาวะภัยพิบัติด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

การประชุมในวันที่ 8 สิงหาคม 2550 เป็นการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส 14 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทย และประเทศกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น

ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี
เสด็จเป็นองค์ประธานการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค

สาธารณรัฐมองโกเลีย และสาธารณรัฐเกาหลี โดยที่ประชุมได้เห็นชอบกับร่างกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เพื่อนำเสนอในการประชุมระดับรัฐมนตรีในวันที่ 9 สิงหาคม 2550 เพื่อให้รัฐมนตรี 14 ประเทศได้ให้ความเห็นและรับรองกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมที่จะใช้เป็นกรอบการดำเนินงานในระดับภูมิภาคต่อไป

การประชุมในวันที่ 9 สิงหาคม 2550 เป็นการนำเสนอข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารของประเทศ และการประชุมครั้งนี้ถือเป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยและผู้จัดการประชุม เนื่องจากศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีเสด็จเป็นองค์ประธาน ทรงกล่าวเปิดการประชุม ทรงบรรยายพิเศษ และทรงเป็นองค์ประธานในช่วงการบรรยายเรื่อง “Emerging Environmental Health Concerns-Strengthening Science in Policies Initiating a Dialogue”

ตลอดระยะเวลาของการดำเนินโครงการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ได้สร้างความร่วมมือให้ภาคีภูมิภาคเอกชน และประชาชนเป็นอย่างดี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษได้มุ่งหวังให้เกิดพื้นที่ต้นแบบของการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการโดยเฉพาะหัวหิน ที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ควรได้รับการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง สำหรับการประชุมระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมเป็นการรับรองการประกาศปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข เพื่อสนับสนุนให้ประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก พัฒนานโยบายและโครงการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพร่วมกัน ถึงแม้โครงการฯ ดังกล่าวได้ดำเนินการแล้วเสร็จอย่างเป็นทางการแล้ว แต่ยังมีกรดำเนินงานขยายผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินรอยตามพระมหากรุณาธิคุณผู้เป็นแบบอย่างด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โครงการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน

กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับมูลนิธิขาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยสมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงดำรงตำแหน่งเป็นองค์ประธานมูลนิธิฯ บริษัท บางกอกแคน แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด และบริษัท ไทยเบเวอเรจเรจแคน จำกัด รวบรวมวัสดุอะลูมิเนียมส่งให้กับ มูลนิธิขาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี นำไปจัดทำขาเทียมและไม้เท้าพระราชทานมอบให้กับ ผู้พิการขาขาดที่ยากไร้และด้อยโอกาสต่อไป

นับตั้งแต่ปี 2546 - 2550 กรมควบคุมมลพิษได้จัดกิจกรรม รณรงค์ประชาสัมพันธ์ และมอบถังรองรับวัสดุอะลูมิเนียม ให้แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน โรงงานอุตสาหกรรม และสถาบันการศึกษา ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สามารถ เรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียมได้ จำนวน 894.26 ตัน โดยในปี 2550 ได้ดำเนินการให้ความรู้กับนักเรียนในสถาบันการศึกษาในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 107 โรงเรียน เพื่อเป็นเครือข่ายในการในการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียมให้กับชุมชนต่อไป นอกจากนี้ยังจัดกิจกรรมประกวดคำขวัญ เรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม และจัดทำถังสำหรับรองรับวัสดุอะลูมิเนียม ซึ่งอะลูมิเนียมเหล่านี้ได้มอบให้มูลนิธิขาเทียมฯ เพื่อนำไปจัดทำอุปกรณ์ขาเทียม ได้แก่ เบ้า แขน หน้าแข้ง เท้าเทียม และไม้เท้าเพื่อช่วยเหลือผู้พิการ ให้กลับมาก้าวเดินอีกครั้ง

▶ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำ คลองสารภีและแม่น้ำปราจีนบุรีบริเวณใกล้เคียง

จากเหตุการณ์อุทกภัย ปี 2549 ได้มีการระบายน้ำเข้าไปเก็บกักไว้ในทุ่งสารภีซึ่งเป็นทุ่งปลูกข้าวขนาดใหญ่ ต่อมาเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2549 มีการเปิดประตูระบายน้ำคลองสารภี ซึ่งตั้งอยู่บริเวณ อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อระบายน้ำออกจากทุ่งสารภีให้ชาวนาสามารถเก็บเกี่ยวข้าวได้ ซึ่งขณะนั้น คุณภาพน้ำในทุ่งสารภีมีสภาพเสื่อมโทรมและเน่าเสีย โดยมีค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เท่ากับศูนย์ ทำให้ปลาในกระชังและสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในแม่น้ำปราจีนบุรีตายเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ ปัญหาในลักษณะดังกล่าว จะเกิดขึ้นทุกปีโดยมีความรุนแรงมากในปีที่ผ่านมา โดยข้อสันนิษฐานเบื้องต้นชาวบ้านมีความเชื่อว่าเป็นเหตุเกิดจากการระบายน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม 2 แห่งในพื้นที่

เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับจังหวัดปราจีนบุรี หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชน ได้จัดตั้งคณะทำงานขึ้นมา 2 ชุด คือ คณะทำงานตรวจสอบหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปลาตาย และคณะทำงานกำหนดมาตรการและแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่คลองสารภี

การทำงานตลอด 1 ปี ที่ผ่านมา คณะทำงานฯ ได้สรุปสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาปลาตายว่า ในช่วงเวลาดังกล่าว แม่น้ำปราจีนบุรีมีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม เกิดสภาพน้ำนิ่งเนื่องจากน้ำทะเลหนุน เมื่อเปิดประตูระบายน้ำ ตะกอนที่สะสมอยู่ด้านหน้าประตูปริมาณมากจึงไหลลงสู่แม่น้ำปราจีนบุรี ส่งผลให้ค่าออกซิเจนละลายต่ำลง เป็นสาเหตุให้ปลาในธรรมชาติ และปลาที่เกษตรกรเลี้ยงในกระชังตายเป็นจำนวนมาก ผลจากการตรวจสอบดังกล่าว ได้นำไปสู่การจัดทำมาตรการ และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่คลองสารภีและแม่น้ำปราจีนบุรีบริเวณใกล้เคียงกับคลองสารภี โดยช่วงแรกเป็นมาตรการระยะสั้น ที่จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดประตูระบายน้ำคลองสารภีสำหรับฤดูเก็บเกี่ยวในเดือนพฤศจิกายนของปี 2550

ประตูระบายน้ำคลองสารภีได้ถูกปรับปรุงใหม่ จากเดิมที่ระบายน้ำทางด้านล่างของประตูเป็นประตูชั้น 2 บาน สามารถระบายน้ำได้ทั้งด้านบนและด้านล่างของ ประตู ดำเนินการขุดลอกตะกอนในคลองสารภี รวม ระยะทางกว่า 5 กิโลเมตร กำหนดวันเปิดประตูและวิธีการ ระบายน้ำออกจากพื้นที่นาเพื่อการเก็บเกี่ยวข้าว เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2550 ต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นเดือน พฤศจิกายน นอกจากนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ในช่วงเปิดประตูระบายน้ำ ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงาน เฉพาะกิจเพื่อเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพน้ำ ทั้งที่ฝั ระบายน้ำในพื้นที่และจากส่วนกลาง ขอความร่วมมือจากโรงงาน อุตสาหกรรมให้งดการระบายน้ำทิ้งจนกว่าการระบายน้ำ ออกจากทุ่งสารภีจะแล้วเสร็จ จัดเตรียมและติดตั้งเครื่องเติม อากาศและสารสกัดชีวภาพเพื่อใช้ในการบำบัดและฟื้นฟู คุณภาพน้ำกรณีพบว่า ค่าออกซิเจนละลายในน้ำต่ำ และจัดเตรียมเรือยนต์ จำนวน 2 ลำ เพื่อควบคุมการท ำ การประมงที่ผิดกฎหมาย

ด้วยความร่วมมือของทุกหน่วยงานที่ทำงานร่วมกัน และมีการเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่ รวมทั้งภาค ประชาชน โรงงานอุตสาหกรรมและเกษตรกรเองก็ให้ ความร่วมมือเป็นอย่างดี การเปิดประตูระบายน้ำคลอง สารภีในปีนี้ ทั้งปลาในธรรมชาติและปลาในกระชังจึง ไม่ตาย

ในระยะต่อไป กรมควบคุมมลพิษ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและภาคประชาชน จะดำเนินการตามมาตรการ ระยะยาวเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำใน

พื้นที่คลองสารภีต่อไป โดยเน้นการลดมลพิษจากพื้นที่นาข้าว การจัดการของเสียและน้ำเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรม

ในอนาคต กรมควบคุมมลพิษจะใช้รูปแบบการทำงานในลักษณะการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และทุกภาคส่วนในพื้นที่ และจะนำไปประยุกต์ใช้กับการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำในพื้นที่อื่นต่อไป ซึ่งกรมควบคุมมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการทำงานในรูปแบบดังกล่าวจะทำให้ปัญหามลพิษทางน้ำที่เกิดขึ้นใน พื้นที่ต่างๆ ได้รับการแก้ไขอย่างถาวร

▶ การจัดการปัญหามลพิษในพื้นที่มาบตาพุด

จ.ระยอง

พื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง เป็นเขตเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำรายได้จำนวนมหาศาล แต่ก็ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมาทั้งน้ำเสีย อากาศเสีย ขยะและกากของเสีย ส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับประชาชน

ภาครัฐและผู้ประกอบการในพื้นที่ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาโดยได้จัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระยอง พ.ศ. 2550-2554 มีเป้าหมายหลักเพื่อ 1) ลดปริมาณการปล่อยทั้งมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ขยะ และกากของเสียอุตสาหกรรม 2) ดูแล รักษาและฟื้นฟูสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างทั่วถึง 3) ชุมชนในพื้นที่มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ และเฝ้าระวังปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการพัฒนา

พื้นที่ในอนาคตไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ประกอบด้วย 67 โครงการใหญ่ 117 โครงการย่อย งบประมาณทั้งสิ้น 22,772 ล้านบาท

1) มาตรการทางกฎหมาย : ออกประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดค่ามาตรฐานสาร VOCs ในบรรยากาศ และประกาศกระทรวงพลังงาน กำหนดการติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเพิ่มเติมในเขตพื้นที่ 7 จังหวัด และอยู่ระหว่างพิจารณากำหนดค่าเฝ้าระวัง (Screening level) สำหรับสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ รวมทั้งร่างมาตรฐานควบคุมสารอินทรีย์ระเหยจากแหล่งกำเนิดอุตสาหกรรม

2) การปรับลดมลพิษจากแหล่งกำเนิด

- ควบคุมปริมาณสารระเหยอินทรีย์ง่าย VOCs จากโรงงานอุตสาหกรรม : พบเจจุดที่เกิดปัญหารั่วซึมที่มีนัยสำคัญจำนวน 372 จุด ปรับปรุงแล้วเสร็จ 318 จุดคิดเป็น 86 %
- ปรึบลดการระบายก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) : ประสานผู้ประกอบการทำแผนปรับลดมลพิษในช่วงปี 2550-2554 คาดว่าจะมีการลงทุนกว่า 180 ล้านบาท โดยจะลดก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนได้ 6,225 ตัน/ปี ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ 6,852 ตัน/ปี และออกมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการปรับลดมลพิษด้วย

- ลดปริมาณขยะของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรม กำหนดเป้าหมายลดปริมาณขยะ 461,333 ตัน/ปี ลดได้แล้ว 404,689 ตัน/ปี
- ลดปริมาณการระบายน้ำทิ้งของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรม เป้าหมายลดปริมาณการระบายน้ำทิ้ง 700,000 ลบ.ม./ปี ลดได้แล้ว 2,431,640 ลบ.ม./ปี

3) การควบคุมมลพิษเชิงพื้นที่

- กำหนดการปรับลดการระบายมลพิษสำหรับโครงการเดิม โดยหากผลประเมินคุณภาพอากาศในบรรยากาศด้วยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างปรับปรุงการดำเนินการนั้น มีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพในบรรยากาศ ให้โครงการที่ได้รับความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ภายหลังปี 2541 ต้องปรับลดอัตราการระบายมลพิษ
- มาตรการปรับลดและสำรองสัดส่วนค่าการระบายมลพิษสำหรับโครงการในอนาคต โดยให้ผู้ประกอบการปรับลดอัตราการระบายมลพิษจากค่าอัตราการระบายมลพิษจริงสูงสุด โดยค่าที่ปรับลดจะต้องคืนสู่สิ่งแวดล้อมร้อยละ 20 ส่วนที่เหลือสามารถเก็บสำรองสำหรับการปรับปรุงการประกอบการในอนาคตหรือนำไปแลกเปลี่ยนกับผู้ประกอบการอื่นที่ต้องการขยายกิจการได้

4) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น 1) การสนับสนุนประชาชนในท้องถิ่นเข้าทำงานหรือฝึกงาน โดยรับนักศึกษาฝึกงานเฉลี่ย 2 คน/โรงงาน และมีคนงานในพื้นที่เข้าทำงานแล้วคิดเป็นร้อยละ 20 ของพนักงานในโรงงาน 2) มาตรการจูงใจให้โรงงานยื่นแบบแสดงรายการภาษีรวมทั้งจังหวัดระยอง ปัจจุบันมีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีที่จังหวัดระยองแล้ว 24 โรงงานจากจำนวนโรงงานที่จดทะเบียน 94 โรงงาน 3) พัฒนาอาคารเรียนของโรงเรียนในพื้นที่ และ 4) ก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา เป็นต้น

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหาในระยะเร่งด่วนได้รับการแก้ไขในระดับหนึ่ง ผลการติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาบตาพุด โดยสรุปเป็นดังนี้

1) คุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไปส่วนใหญ่มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับปริมาณสาร VOCs ในบรรยากาศซึ่งตรวจวัดในพื้นที่ชุมชน 6 พื้นที่ พบว่าความเข้มข้นของ VOCs มีแนวโน้มลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนสารที่ยังมีค่าเกินมาตรฐาน ได้แก่ Benzene, 1,2-Dichloroethane และ 1,3-Butadiene

2) คุณภาพน้ำคลองสาธารณะ พบการปนเปื้อนของแบคทีเรีย (โคลิฟอร์มทั้งหมด ฟิคอลโคลิฟอร์ม) และปริมาณของแข็งละลายน้ำรวม (TDS) มีค่าสูง ส่วนโลหะหนักตรวจพบปริมาณต่ำ ยกเว้นสารหนู (As) และปรอท (Hg) ที่มีค่าใกล้เคียงกับมาตรฐาน และบางครั้งพบมีค่าสูงกว่ามาตรฐานเล็กน้อย

3) คุณภาพน้ำบาดาลและบ่อน้ำใต้ดินระดับตื้น บางแห่งตรวจพบสาร VOCs ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนสารที่ยังมีค่าเกินมาตรฐาน ได้แก่ Benzene, Dichloromethane, 1,1 - Dichloro Ethylene , 1,1,2-Trichloroethane และ Tetrachloroethylene

4) คุณภาพน้ำทะเลโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแต่มีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากกิจกรรมบนพื้นที่ชายฝั่งในระดับที่รุนแรงได้ บางพื้นที่ พบบางพารามิเตอร์เกินมาตรฐาน ได้แก่ ฟอสเฟต และไนเตรต ส่วนปริมาณโลหะในตะกอนดิน และโลหะหนักในสิ่งมีชีวิตไม่เกินค่าเสนอแนะและมาตรฐานที่กำหนด

ปี 2550 ภาครัฐได้มีการดำเนินมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดอย่างเร่งด่วนหลายมาตรการ โดยเลือกใช้วิธีปฏิบัติในการเยียวยาปัญหามลพิษให้มีผลเกิดขึ้นทันที และมีพื้นฐานแนวคิดที่จะให้ผู้ที่มีส่วนปล่อยมลพิษ เช่น ภาคอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินการและออกค่าใช้จ่ายในการลดมลพิษ ซึ่งก็ปรากฏผลเป็นรูปธรรมแล้วบางส่วน เช่น สถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ที่ลดความรุนแรงลงตามลำดับ อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงต้องแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องเพื่อคลี่คลายปัญหาที่สะสมมานานให้หมดไปและให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดระยองต่อไป

▶ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก

และความก้าวหน้าในการเตรียมรับมือ ของประเทศไทย

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
Unit for Green Change Consulting
ศูนย์บริการการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
Green Change Consulting Unit
ศูนย์บริการการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก กำลังเป็นหัวข้อด้านสิ่งแวดล้อมที่คนทั่วโลกกำลังตระหนักมากที่สุดเรื่องหนึ่ง และเป็นที่กล่าวขวัญมากขึ้นเมื่อภาพยนตร์เรื่อง An Inconvenient Truth ออกเผยแพร่และได้รับรางวัล Academy Awards สาขาภาพยนตร์สารคดียอดเยี่ยม ประจำปี 2006 ซึ่งประกาศผลรางวัลในเดือนกุมภาพันธ์ 2550 ทำให้ทุกคนหันมาสนใจปัญหาดังกล่าวมากขึ้น เนื่องจากได้ประสบผลกระทบด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นอยู่ ที่แห่งใดบนโลก โดยเฉพาะในประเทศไทยได้รับผลกระทบหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น ภาวะภัยแล้งและน้ำท่วม การกัดเซาะชายฝั่งและการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล และภาวะโรคระบาด ซึ่งการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกในประเทศไทย ได้รับการตอบรับจากทุกภาคส่วน หลายหน่วยงานมีความตื่นตัวในเรื่องนี้อย่างมากและได้ดำเนินการณรงค์เพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาโลกร้อนพร้อมทั้งเตรียมตัวรับมือกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น อาทิ

1. การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ และศูนย์ประสานการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สังกัดสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในวันที่ 4 มิถุนายน 2550 มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศในการลดก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งกำเนิดและสร้างกลไกในการบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ
2. การจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ.2550 ที่ได้ประกาศใช้ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2550 โดยองค์การฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโครงการผ่านกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism :CDM) ตามพิธีสารเกียวโต พิจารณาให้การรับรองโครงการ CDM ของไทย รวมถึงการทำการตลาดซื้อขายก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก
3. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.2551-2555 เพื่อให้เกิดแนวทางที่ชัดเจนในการประสานและบูรณาการการดำเนินงานของทุกหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งได้นำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติและได้รับความเห็นชอบแล้ว และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบโดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบ เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2551 และให้กระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบนโยบายในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ
4. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้วางยุทธศาสตร์เพื่อรับมือกับภาวะโลกร้อน ในช่วงปี พ.ศ.2551-2554 ประกอบด้วยการจัดการองค์ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศของโลก การป้องกันและแก้ไขปัญหาโลกร้อนในภาคเกษตรและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การปรับเปลี่ยนชนิดพืชและระยะเวลาการปลูกพืชที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
5. กรุงเทพมหานครได้จัดทำแผนปฏิบัติการว่าด้วยการลดปัญหาภาวะโลกร้อนของกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2550-2555 โดยมีเป้าหมายว่า จะลดการเกิดก๊าซเรือนกระจก ในกรุงเทพมหานคร 82 ล้านตัน CO² / ปี ให้เหลือ 70 ล้านตัน CO² / ปี ภายในปี 2555

▶ การผลักดันท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 ดำเนินโครงการลดคัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง

ในปี 2550 ต่อเนื่องจากปี 2549 โดยมีเป้าหมายให้มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ซึ่งในปี 2549 มีเทศบาลเมืองพัทลุง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีก 8 แห่งที่ใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยร่วมกันเข้าร่วมโครงการ ได้แก่ เทศบาลตำบลเขาชัยสน เทศบาลตำบลปากพะยูน เทศบาลตำบลควนขนุน องค์การบริหารส่วนตำบลป่าพะยอม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพร้าว องค์การบริหารส่วนตำบลควนมะพร้าว

องค์การบริหารส่วนตำบลชะรัด และองค์การบริหารส่วนตำบลพญาขัน และในปี 2550 ได้ขยายผลการดำเนินงานให้เต็มพื้นที่จังหวัดพัทลุง โดยได้แสวงหาภาคีความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดพัทลุงที่ยังไม่ได้เข้าร่วมโครงการเพิ่มอีก 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลมะกอกเหนือ เทศบาลตำบลตะโหมด เทศบาลตำบลท่ามะเดื่อ เทศบาลตำบลแม่ชรี รวมแล้วมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 13 แห่ง

รูปแบบการดำเนินกิจกรรมมุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายคณะสงฆ์ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายการศึกษา โรงพยาบาล ตลอดจนชุมชนและประชาชน เพื่อให้เกิดการลดขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางและนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ ตลาดนัดขยะ การทอดผ้าป่า ธนาคารขยะ การแยกขยะอินทรีย์ไปทำปุ๋ย เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยเข้าสู่สถานที่กำจัดลดลง เป็นการยืดอายุการใช้งานของสถานที่กำจัด และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น และภายใต้การดำเนินโครงการฯ ได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ระหว่างหน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ โดยนายสุเทพ โกมลภมร ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง และนายสมชัย เพียรสถาพร รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานในพิธีลงนาม พร้อมทั้งมอบวัสดุ/สื่อเพื่อการรณรงค์และดำเนินกิจกรรม และมอบเกียรติบัตรแก่บุคคลและองค์กรดีเด่นในการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย โดยมีท้องถิ่นร่วมแสดงนิทรรศการผลการดำเนินงานโครงการและเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้มากกว่า 600 คน

ผลการดำเนินกิจกรรมลด คัดแยกและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่งสามารถนำขยะมูลฝอย (ขยะอินทรีย์และขยะรีไซเคิล) กลับมาใช้ประโยชน์ ได้กว่าร้อยละ 30 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ประโยชน์

▶ แผนจัดการระดับชาติ เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants : POPs) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 และให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 การจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ เป็นพันธกรณีที่ภาคีสมาชิกต้องดำเนินการภายหลังให้สัตยาบันในอนุสัญญา กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะศูนย์ประสานงานอนุสัญญาฯ ได้จัดทำแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดการสาร POPs ที่มีอยู่ด้วยกัน 12 ชนิด ประกอบด้วย

- สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ 9 ชนิดคือ อัลดริน (Aldrin) คลอเดน (Chlordane) ดีดีที (DDT) ดีลดริน (Dieldrin) เอนดริน (Endrin) เฮปตะคลอริ (Heptachlor) เฮกซ์ซีบี (Hexachlorobenzene) ไมเร็กซ์ (Mirex) และท็อกซาฟีน (Toxaphene)
- สารเคมีทางอุตสาหกรรม 1 ชนิดคือ พีซีบี (Polychlorinated biphenyls: PCBs)
- สาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ 2 ชนิดคือ ไดออกซิน (Polychlorinated dibenzo-p-dioxins: PCDDs) และฟิวแรน (Polychlorinated dibenzofurans: PCDFs)

แนวทางปฏิบัติในการจัดการสาร POPs เริ่มตั้งแต่การสร้างตระหนักรู้ให้กับประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง การจัดทำ/ปรับปรุงฐานข้อมูลทำเนียบสาร POPs การพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูล การศึกษาวิจัยเทคโนโลยีการจัดการสาร POPs ที่เหมาะสม และการกำจัดสาร POPs ขั้นสุดท้ายเพื่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยมีแผนงานย่อย 4 แผนงานคือ แผนจัดการสาร POPs ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ แผนจัดการสารพีซีบี แผนจัดการสาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ และแผนจัดการด้านสังคมและเศรษฐกิจเนื่องจากการใช้สาร POPs

แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในคราวการประชุม เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานของกระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามแผนจัดการระดับชาติฯ และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี

ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ

กรมควบคุมมลพิษและสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษาดำเนินการยกร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ เพื่อใช้เป็นกรอบนโยบายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment : WEEE) อย่างครบวงจร โดยยุทธศาสตร์ WEEE มีแนวทางการจัดการที่สำคัญดังนี้

- ใช้หลักการเชิงป้องกัน (Precautionary Principle) และหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) โดยผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต้องร่วมกันรับผิดชอบในการจัดการ WEEE ด้วยการจ่ายค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์

- พัฒนาปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อลดปริมาณของเสียจาก WEEE ภายในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดปัญหาการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ

- สร้างกลไกทางเศรษฐศาสตร์ การเงินการคลังและการตลาด สำหรับเป็นแรงจูงใจในการจัดการ WEEE โดยกำหนดให้มีกองทุนย่อยภายใต้กองทุนสิ่งแวดล้อม จัดตั้งระบบการเรียกคืน/รับซื้อซากคืนจากผู้บริโภค ส่งเสริมการแยกชิ้นส่วนรีไซเคิลและบำบัด/กำจัด WEEE อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

- พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัยและพัฒนาการออกแบบ และปรับปรุงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco design) และเป็นไปตามข้อกำหนดของคู่ค้า

- สร้างระบบบริหารจัดการ WEEE โดยในระยะแรก ให้ดำเนินโครงการนำร่องในเขตพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพ และมีความพร้อมในการดำเนินการโดยให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนในระยะยาวจะต้องมีกฎหมายในการบริหารจัดการ WEEE รวมทั้งกำหนดบทบาทขององค์กรการบริหารจัดการทั้งระดับประเทศและท้องถิ่น

- ส่งเสริมสนับสนุนอื่นๆ เช่น เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการ WEEE จากชุมชน ศึกษาวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงนิเวศ สนับสนุนการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

คณะรัฐมนตรีในคราวการประชุมเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2550 ได้เห็นชอบต่อยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ฯ และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อรัฐบาล และให้กระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อรัฐบาล

▶ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ด้วย พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้ใช้บังคับมาแล้วกว่า 15 ปี ซึ่งตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีปัญหาในการบังคับกฎหมายในหลายประการ ทั้งในเรื่องของความชัดเจนของตัวบทกฎหมาย รวมทั้งการรองรับสิทธิของประชาชนและชุมชนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นในการเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่แต่ละหน่วยงานเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุง

โดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายฯ ได้ใช้ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดทำให้กับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลักในการพิจารณา การปรับปรุงแก้ไขจะมีทั้งในส่วนที่เป็นบทนิยามและส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ เช่น การขยายเขตอำนาจในการใช้บังคับของกฎหมายออกไปยังทะเลหลวง การรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการมีส่วนร่วมส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของอาสาสมัคร การเพิ่มอำนาจในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับท้องถิ่น การปรับปรุงรูปแบบของกองทุนสิ่งแวดล้อมให้มีลักษณะที่ยืดหยุ่นต่อการบริหารจัดการและการให้บริการ การปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยกำหนดให้ต้องมีการทบทวนทุก ๆ 5 ปี เพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด กระจายอำนาจในการพิจารณาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปสู่ระดับจังหวัด การแก้ไขหลักเกณฑ์ในเรื่องการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ และการปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่ามีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ในทุกๆ ส่วนตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วง 15 ปีของการบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมา

เมื่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งได้รับการปรับปรุง ในครั้งนี้มีผลบังคับใช้จะสามารถแก้ไขปัญหาลingkunganอย่างบูรณาการ มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจะเป็นกฎหมายที่ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมเนื่องจากมีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมทุก ๆ 5 ปี

ปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 และอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้รับการผลักดันอย่างจริงจังต่อไปหรือไม่จะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความตั้งใจของรัฐบาลว่าต้องการให้การจัดการสิ่งแวดล้อมบังเกิดผลที่เป็นจริงตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้หรือไม่

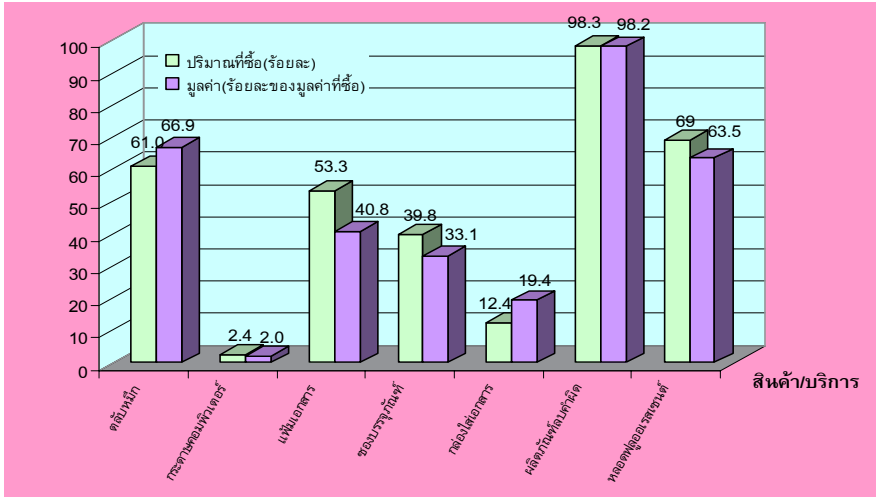

การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ

ภาครัฐทั้งหน่วยงานส่วนกลางและท้องถิ่นถือเป็นผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดที่จะสามารถสร้างแรงขับเคลื่อนให้ภาคการผลิตมุ่งไปสู่การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้เกิดการบริโภคที่ยั่งยืนได้ กรมควบคุมมลพิษในฐานะหน่วยงานนำร่องในการดำเนินงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยประสานงานกับหน่วยงานภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำเนินการด้านการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปี 2548 จนถึงปัจจุบัน โดยมีกิจกรรมการดำเนินงานต่างๆ ดังตารางที่ 10

ปี (พ.ศ.)	การดำเนินงาน
2548	<ul style="list-style-type: none"> - คัดเลือกและจัดทำเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสินค้าและบริการจำนวน 7 ประเภท ได้แก่ 1) ฟิล์มหมึกสำหรับเครื่องถ่ายเอกสารและเครื่องพิมพ์ 2) กระดาษคอมพิวเตอร์ 3) เินบอกสาร ของบรรจุภัณฑ์ กล่องใส่เอกสาร และกระดาษสีทำปก 4) ผลิตภัณฑ์สบำพิด 5) หลอดฟลูออโรสเซนต์ 6) บริการทำความสะอาด และ 7) บริการรับงเริม - จัดทำคู่มือจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2549	<ul style="list-style-type: none"> - คัดเลือกและจัดทำเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสินค้าและบริการเพิ่มเติมจำนวน 8 ประเภท ได้แก่ 1) กระดาษชำระ 2) ปากกาไวท์บอร์ด 3) สีทาอาคาร 4) แบตเตอรี่รถยนต์ 5) เครื่องเรือนเหล็ก 6) เครื่องพิมพ์ 7) เครื่องถ่ายเอกสาร และ 8) บริการเช่าเครื่องถ่ายเอกสาร - จัดทำฐานข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้จัดซื้อสามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ (http://www.pcd.go.th)
2550	<ul style="list-style-type: none"> - คัดเลือกและร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับสินค้าและบริการเพิ่มเติมจำนวน 6 ประเภท ได้แก่ 1) น้ำมันเชื้อเพลิง 2) เครื่องปรับอากาศ 3) คอมพิวเตอร์ 4) พลาสติกกรองรับมูลฝอย 5) สบู่ และ 6) บริการพิมพ์เอกสาร - จัดทำร่างแผนการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐปี 2551-2554

จากการดำเนินการนำร่องการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานต่างๆ ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษได้มีการติดตามประเมินผลทุก 6 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนมีนาคม 2550 รายละเอียดผลการจัดซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแสดงดังรูปที่ 24

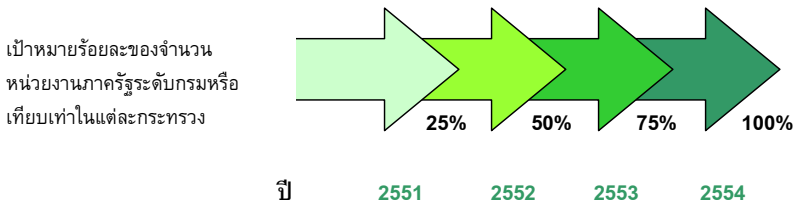

รูปที่ 24 ผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมี 2548 - 2550

จากการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2550 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2550 ได้มีมติเห็นชอบกับแผนการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง (ร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐปี 2551-2554 และอยู่ในระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

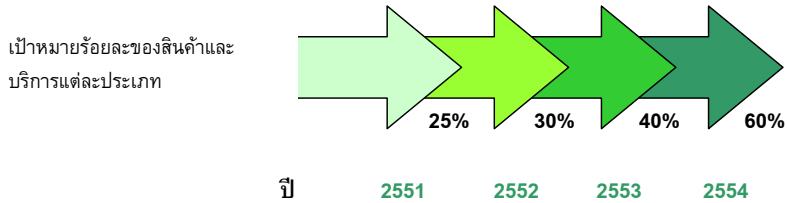
ทั้งนี้ ในปีงบประมาณต่อไปได้กำหนดเป้าหมายการดำเนินการเพื่อขยายผลไปยังหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ในระดับกระทรวง กรม หรือ เทียบเท่า และเพิ่มปริมาณการจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) เป้าหมายจำนวนหน่วยงานภาครัฐระดับกรมหรือเทียบเท่าในแต่ละกระทรวงแสดงดังรูปที่ 25

รูปที่ 25 เป้าหมายจำนวนหน่วยงานภาครัฐระดับกรมหรือเทียบเท่าในแต่ละกระทรวง

2) เป้าหมายปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการแต่ละประเภทที่กำหนดเกณฑ์ข้อกำหนดไว้แล้ว หรือสินค้าที่ได้รับฉลากเขียว หรือบริการโรงแรมที่ได้รับใบไม้เขียวในแต่ละปีงบประมาณแสดงในรูปที่ 26

รูปที่ 26 เป้าหมายปริมาณการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการแต่ละประเภท

ทั้งนี้เพื่อให้ทุกหน่วยงานดำเนินการรายงานผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในรอบ 6 เดือนของปีงบประมาณ ไปยังกรมควบคุมมลพิษและให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำรายงานผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐรายปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี นี่ก็เป็นอีกก้าวหนึ่งในการจัดการสิ่งแวดล้อมในลักษณะครบวงจร โดยกระตุ้นเตือนผู้ผลิตและผู้บริโภคให้มีการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นตัวอย่างกับภาคเอกชนหรือระดับประชาชนต่อไป ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาทำให้ภาครัฐสามารถลดต้นทุนในรูปของราคาจัดซื้อสินค้า และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตลอดจนการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นได้

▶ ห้องปฏิบัติการได้การรับรองมาตรฐาน

งานทดสอบค่าความสกปรกในรูปบีโอดีและค่าความสกปรกในรูปซีโอดี

กรมควบคุมมลพิษ มีภารกิจสำคัญในการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเฝ้าระวังปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ตลอดจนดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษจากเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้ข้อมูลผลการทดสอบที่ได้มีความถูกต้อง แม่นยำ น่าเชื่อถือ สามารถนำไปบังคับใช้ตามกฎหมาย และบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษจำเป็นต้องจัดทำมาตรฐานคุณภาพงานทดสอบตัวอย่างสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ยอมรับในระดับสากล

ในปี พ.ศ. 2549 ที่ผ่านมา ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ได้การรับรองมาตรฐานในขอบข่ายงานทดสอบจำนวน 10 พารามิเตอร์ คือ แคดเมียม โครเมียม ทองแดง มังกานีส ตะกั่ว นิกเกิล สังกะสี วานาเดียม และปริมาณสารแขวนลอยทั้งหมดในน้ำผิวดิน และค่าความเป็นกรด-ด่างในน้ำผิวน้ำ

สำหรับปี พ.ศ. 2550 ห้องปฏิบัติการได้เล็งเห็นความสำคัญของข้อมูลผลการทดสอบ ค่าความสกปรกในรูปบีโอดีและค่าความสกปรกในรูปซีโอดี ซึ่งเป็นพารามิเตอร์หลักในการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดเกือบทุกประเภท จึงได้พัฒนามาตรฐานคุณภาพงานทดสอบค่าความสกปรกในรูปบีโอดีและค่าความสกปรกในรูปซีโอดีในน้ำทิ้งให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน โดยได้รับการรับรองแล้วเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2550 ซึ่งจะเป็นการยืนยันได้ว่าข้อมูลผลการทดสอบตัวอย่างน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ที่กรมควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบ มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ และมีคุณภาพตามที่มาตรฐานกำหนดก่อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ อีกทั้งข้อมูลที่ถูกต้องจะช่วยในการแก้ไขปัญหามลพิษที่เป็นเรื่องร้องทุกข์จากประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกเหนือจากการได้การรับรองงานทดสอบค่าความสกปรกในรูปบีโอดีและค่าความสกปรกในรูปซีโอดี ซึ่งเป็นพารามิเตอร์หลักของคุณภาพน้ำแล้ว ห้องปฏิบัติการยังมีแผนพัฒนางานทดสอบดัชนีคุณภาพน้ำอื่นที่ต้อบังคับใช้ตามกฎหมาย ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานในปีต่อๆ ไปด้วย

การตรวจประเมินมาตรฐานงานทดสอบบีโอดีและซีโอดี โดยสำนักบริหารและรับรองห้องปฏิบัติการ
กรมวิทยาศาสตร์บริการ เมื่อวันที่ 4 - 5 มิถุนายน 2550

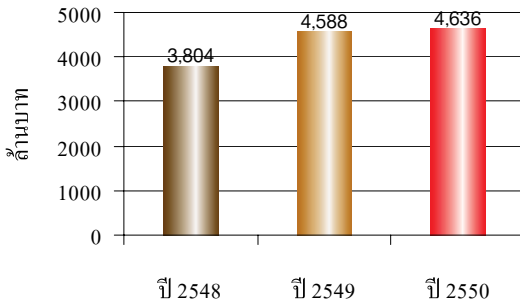

งบประมาณด้านการจัดการมลพิษ

งบประมาณด้านการจัดการมลพิษ ในปี 2550 ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 4,636 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี 2549 ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการจัดการมลพิษ 4,588 ล้านบาทแล้ว พบว่างบประมาณในปี 2550 เพิ่มขึ้น 48 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1 จากงบประมาณที่ได้จากปี 2549 (รูปที่ 27) ทั้งนี้สามารถจำแนกประเภทของงบประมาณได้ 2 ประเภท คือ งบประมาณที่จำแนกตามประเภทของแผนงบประมาณ และงบประมาณที่จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน

งบประมาณด้านการจัดการมลพิษ ปี 2548 - 2550

รูปที่ 27 งบประมาณการจัดการมลพิษในภาพรวมของทั้งประเทศ ในปีงบประมาณ ปี 2548 - 2550

ที่มา : เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ 3 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548-2550 เล่ม 5, สำนักงบประมาณ สำนักงานรัฐมนตรี, 2548-2550

งบประมาณด้านการจัดการมลพิษที่จำแนกตามประเภทของแผนงบประมาณ

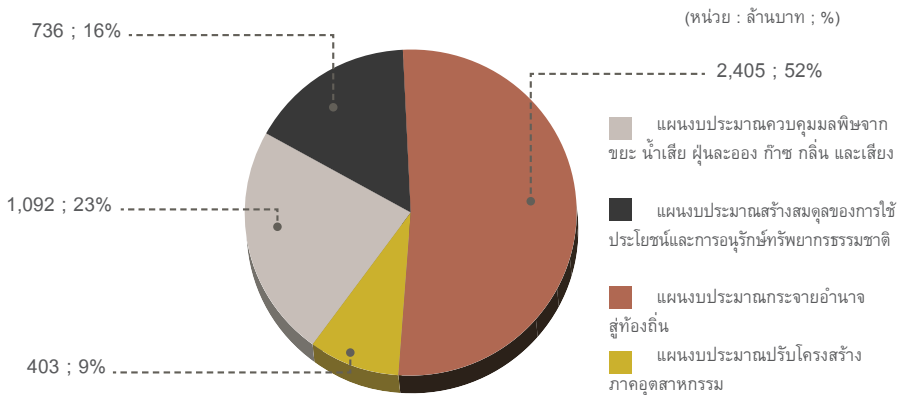
จากเอกสารงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ 2550 มียุทธศาสตร์/แผนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนทั้งสิ้น 4,636 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.29 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด (1,566,200 ล้านบาท) ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์/แผนงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการจัดการมลพิษมีดังนี้ (รูปที่ 28)

1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน/แผนงบประมาณควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่นและเสียง ที่เน้นการป้องกันและควบคุมมลพิษให้อยู่ในระดับมาตรฐาน ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวน 1,092 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23 ของงบประมาณด้านการจัดการมลพิษทั้งหมด

2. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน/แผนงบประมาณสร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการมีส่วนร่วม ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวน 736 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16 ของงบประมาณด้านการจัดการมลพิษทั้งหมด

3. ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงและส่งเสริมธรรมาภิบาล/แผนงบประมาณกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการจัดการมลพิษมากที่สุด คือ 2,405 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52 ของงบประมาณด้านการจัดการมลพิษทั้งหมด

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างสมดุล/แผนงบประมาณปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวน 403 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9 ของงบประมาณด้านการจัดการมลพิษทั้งหมด

รูปที่ 28 งบประมาณด้านการจัดการมลพิษที่จำแนกตามแผนงบประมาณ ปี 2550

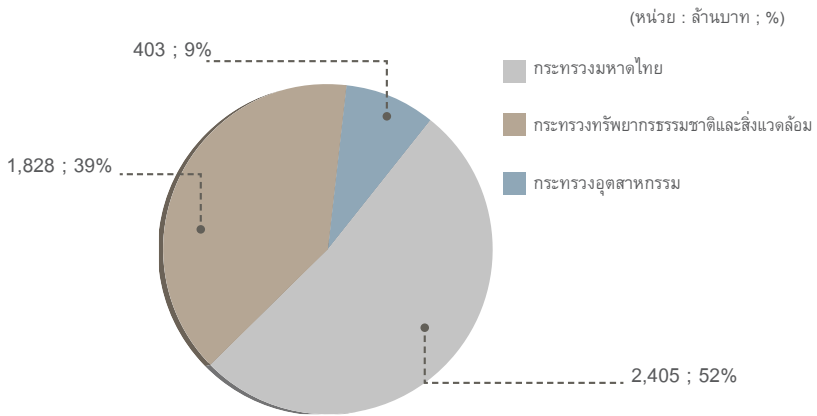
งบประมาณด้านการจัดการมลพิษที่จำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงานที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณด้านการจัดการมลพิษมีดังนี้ (รูปที่ 29)

1. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับงบประมาณด้านการจัดการมลพิษรวมทั้งสิ้น 1,828 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 39 โดยแบ่งไปตามส่วนราชการ 5 แห่ง คือ กรมควบคุมมลพิษได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 513 ล้านบาท กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 489 ล้านบาท สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 475 ล้านบาท สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 224 ล้านบาท องค์การบริหารน้ำเสีย ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 127 ล้านบาท

2. กระทรวงมหาดไทย ได้รับงบประมาณด้านการจัดการมลพิษรวมทั้งสิ้น 2,405 ล้านบาท หรือ ร้อยละ 52 โดยจัดสรรให้ส่วนราชการในสังกัด คือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับการจัดสรรงบประมาณ 2,395 ล้านบาท เพื่อจัดทำโครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกรุงเทพมหานคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณ 10 ล้านบาท เพื่อจัดทำโครงการบำบัดน้ำเสียคลองเตย

3. กระทรวงอุตสาหกรรม มีหน่วยงานเพียงแห่งเดียวที่ได้รับงบประมาณด้านการจัดการมลพิษคือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมทั้งสิ้น 403 ล้านบาท หรือ ร้อยละ 9 ซึ่งใช้ในการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมและวัตถุอันตรายจำนวน 283 ล้านบาท และการพัฒนาระดับการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยสถานประกอบการ จำนวน 120 ล้านบาท

รูปที่ 29 งบประมาณด้านการจัดการมลพิษที่จำแนกตามหน่วยงาน ปี 2550

ကမ္ဘာပတ်ဝန်းကျင်

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษที่ประกาศใช้ในปี 2550

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางน้ำ	
เรื่อง	
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	
ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ	เรื่อง การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคาร และจำนวนห้องของอาคารหรือกลุ่มของอาคาร วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ
ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๓๗ (พ.ศ. ๒๕๔๙)	เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	
ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม	เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม พ.ศ. 2550
พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550	(กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันมลพิษทางทะเลซึ่งมาจากการปล่อยทิ้งสารอันตราย)
พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490	
พระราชกฤษฎีกา	กำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การทำสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2550

ราชกิจจานุเบกษา	มีผลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 10 ง 29 มกราคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (30 มกราคม 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 11 ง 1 กุมภาพันธ์ 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (2 กุมภาพันธ์ 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 84 ง 13 กรกฎาคม 2550	เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (14 กรกฎาคม 2551)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 84 ง 13 กรกฎาคม 2550	เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (14 กรกฎาคม 2551)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 181 ง 22 พฤศจิกายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (23 พฤศจิกายน 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 26 ก 6 มิถุนายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (7 มิถุนายน 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 12 ก 22 กุมภาพันธ์ 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (23 กุมภาพันธ์ 2550)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศและเสียง

เรื่อง	
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550)	
เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าศคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์	
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
เรื่อง การกำหนดมาตรฐานค่าก๊าศคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์เกิลโซลีน	
ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 28 (พ.ศ. 2550)	
เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป	
ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แบบเครื่องหมาย และแบบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	
ประกาศกรมควบคุมมลพิษ	
เรื่อง เครื่องวัดหาค่าเฉลี่ยของก๊าซหรือฝุ่นละอองซึ่งทำงานโดยระบบอื่นที่กรมควบคุมมลพิษเห็นชอบ	
ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2550)	
เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน	
ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 30 (พ.ศ. 2550)	
เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา 1 ๘	
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากโรงสีข้าว	
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
เรื่อง กำหนดให้โรงสีข้าวทุกประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ	
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความถี่เสียงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากท่าเรือ	
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ท่าเรือบางประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียสู่บรรยากาศ	

ราชกิจจานุเบกษา	มีพลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 29 ง 14 มีนาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (15 มีนาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 29 ง 14 มีนาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (15 มีนาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 58 ง 14 พฤษภาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (15 พฤษภาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 72 ง 13 มิถุนายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (14 มิถุนายน 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 98 ง 16 สิงหาคม 2549	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (17 สิงหาคม 2549)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 98 ง 16 สิงหาคม 2550	ถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (17 สิงหาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 143 ง 28 กันยายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (29 กันยายน 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 161 ง 24 ตุลาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (25 ตุลาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 161 ง 24 ตุลาคม 2550	สำหรับโรงสีข้าวที่ใช้หม้อไอน้ำทุกขนาดมีพลบังคับใช้ ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (25 ตุลาคม 2550) โรงสีข้าวทุกประเภทที่มีกำลังการผลิตมากกว่า 20 ตันต่อ วันขึ้นไปมีพลบังคับใช้ เมื่อพ้นกำหนด 180 วัน ถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (21 เมษายน 2551)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 188 ง 3 ธันวาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (4 ธันวาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 188 ง 3 ธันวาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (4 ธันวาคม 2550)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศและเสียง

เรื่อง	
พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511	
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 3533 (พ.ศ. 2549) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มลพิษทางเสียงที่เกิดจากยานยนต์ตั้งแต่ 4 ล้อ ขึ้นไป	
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3606 (พ.ศ. 2549) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รถยนต์ขนาดใหญ่ที่ใช้เครื่องยนต์แบบจุดระเบิดด้วยการอัดเฉพาะด้านความปลอดภัย : สารมลพิษจากเครื่องยนต์ ระดับที่ 4	
พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542	
กฎกระทรวง ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542	
พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2550	

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษด้านของเสียและสารอันตราย

เรื่อง	
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารมลพิษที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535	
ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เชื้อเพลิงในการอนุญาตให้นำเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549	
ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เชื้อเพลิงในการอนุญาตให้นำเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2549	
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2550	
ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2550	

ราชกิจจานุเบกษา	มีพลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 16 ง 8 กุมภาพันธ์ 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (9 กุมภาพันธ์ 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 43 ง 9 เมษายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (10 เมษายน 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 7 ก 26 มกราคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (27 มกราคม 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 31 ก 6 กรกฎาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (7 กรกฎาคม 2550)

ราชกิจจานุเบกษา	มีพลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 115 ง 17 กันยายน 2550	วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (18 กันยายน 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 10 ง 29 มกราคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนถึงวันที่ 1 ตุลาคม 2550 (29 มกราคม 2550 จนถึงวันที่ 1 ตุลาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 146 ง 29 กันยายน 2550	2 ตุลาคม 2550
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 96 ง 14 สิงหาคม 2550	เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (13 กันยายน 2550)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษด้านของเสียและสารอันตราย

เรื่อง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 (กำหนดบทนิยามคำว่า “มูลพวย” เพื่อให้เกิดความชัดเจน และไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และกำหนดให้อำนาจหน่วยราชการท้องถิ่นจัดการเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลด้วย)
พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516
กฎกระทรวง กำหนดให้หินประดับหรือหินอุตสาหกรรมและดินหรือทรายเป็นดินหรือทรายอุตสาหกรรม พ.ศ. 2550

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั่วไป

เรื่อง
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550 - 2554
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอกลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอกลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2550
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอคุรุบุรี อำเภอดงห้วยป่า อำเภอกายเหนือ อำเภอกับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2550
กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2550) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (เพื่อแก้ไขในส่วนพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เกาะพิพัตอน)
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดกระบี่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

ราชกิจจานุเบกษา	มีผลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนที่ 28 ก 29 กันยายน 2550	วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (30 กันยายน 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 66 ก 11 ตุลาคม 2550	วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (12 ตุลาคม 2550)

ราชกิจจานุเบกษา	มีผลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 24 ง 1 มีนาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (2 มีนาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 35 ง 26 มีนาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีระยะเวลาการ บังคับใช้ห้าปีนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ (27 มีนาคม 2550 ถึง 26 มีนาคม 2555)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 123ง 21 กันยายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (22 กันยายน 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 123ง 21 กันยายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (22 กันยายน 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 79 ก 12 พฤศจิกายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 175ง 12 พฤศจิกายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (13 พฤศจิกายน 2550)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั่วไป

เรื่อง	
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534	
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550	
กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550	
ระเบียบกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าด้วยอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511	
ระเบียบกรมควบคุมมลพิษว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2550	
ระเบียบกรมควบคุมมลพิษว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542	
กฎกระทรวง กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2550	
กฎกระทรวง กำหนดเงื่อนไข วิธีการขอรับใบอนุญาต และดำเนินการเกี่ยวกับวิศวกรวิชาชีพพิเศษ วิศวดุษณีกำลัง วิศวพลอยด์ หรือพลังงานปรมาณู พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 (ปรับปรุงในเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของประชาชนให้มีความเหมาะสมกับการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมสภาพปัจจุบัน)	
พระราชบัญญัติช่วยเหลือผู้ภัยทางทะเล พ.ศ. 2550	
พระราชบัญญัติช่วยเหลือผู้ภัยทางทะเล พ.ศ. 2550 (กำหนดการตอบแทนเงินให้แก่ผู้ช่วยเหลือผู้ภัยทางทะเล และบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดกับสิ่งแวดล้อม)	

ราชกิจจานุเบกษา	มีผลบังคับใช้
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 23 ง 28 กุมภาพันธ์ 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (1 มีนาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 23 ง 28 กุมภาพันธ์ 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (1 มีนาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 95 ง 10 สิงหาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (11 สิงหาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 9 ง 26 มกราคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (27 มกราคม 2550)
เล่ม 124 ตอนพิเศษ 9 ง 26 มกราคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (27 มกราคม 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 86 ก 30 พฤศจิกายน 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (31 พฤศจิกายน 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 44 ก 17 สิงหาคม 2550	เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (13 กุมภาพันธ์ 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 70 ก 18 ตุลาคม 2550	ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (19 ตุลาคม 2550)
เล่ม 124 ตอนที่ 38 ก 1 สิงหาคม 2550	เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (31 ตุลาคม 2550)

รายชื่อคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
2. นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤกษ์ดี
3. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง

คณะผู้จัดทำ

1. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง
2. นายวิจารณ์ ลิมาฉายา
3. นางกัญชลิ นาวิกภูมิ
4. นายเจนจบ สุขสด
5. นางสาวสุธิดา คงเพชรสถิตย์
6. นางสุภาพ ศรีจันทร์
7. นางสาวพัชรภา ไซคยงกูร
8. นางสาวลัดดา จุลแสง
9. นางสาวพรหมธิดา สดใส
10. นางสาวปรีเมษา เจริญนพคุณ
11. นางสาววิลาสินี วัฒนาวงศ์ดอน
12. นายวัชรระ พันธุ์นราวิกิจ

ผู้สนับสนุนข้อมูล

1. นายเชาวน์ นกอยู่
2. นางสาวจุฑามาศ กวินเสกสรรค์
3. นางสาวชนชนก อรุณเลิศ
4. นางสาวเอกอร แก้วขาว
5. นายเอกลักษณ์ เย็นเปี่ยม
6. นางสาวศศิธร ประภาณี
7. นางสาวสุโรชา พูลสวัสดิ์
8. นางสาวจิรภา ห่องสวัสดิ์
9. นางสาวพิรพร เพชรทอง
10. นายอร่าม พันธุ์วรรณ
11. นายอิมราน หะยีปากา
12. นางสาววาสนา แจ่มประจักษ์

ดำเนินการจัดทำโดย

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

13. นางสาวสุรียรัตน์ ชูวาพิทักษ์

14. นางสาวตรองกมล แก้วมีศรี

15. นายนิชร คงเพชร

16. นายชัย ปทุมมาสุรณ

17. นางสาวอนุดา ทวีวัฒน์สิน

18. นางสาวกรรณิกา ทิพย์ประเสริฐจูลิน

19. นางอนุสราร รักษาคำ

20. นายพิพัฒน์ พึ่งบุญ

21. นางสาวจิระนันท์ เหมพูลเสริญ

22. นางสาวลลนา เป็ล่งเสียง

23. นางสาวกิตติยา พรหมทะเลือ

13. นายธีรวัฒน์ อุดมจินดาสวัสดิ์

14. นางสาวสุวลักษณ์ เขียวุ่น

15. นางสาวพรรณวดี สิงห์แก้ว

16. นายประมวล เฉลียว

17. นางสาวจินตนา คิวเสน

18. นางสาวพรศรี สุทธนารักษ์

19. นางสาวพรรณิกา ธีระจินดาชลง

20. นางอภิพร เกศกนกวรกิจ

21. นางสาวจุฑามาศ เอี่ยมสระศรี

22. นายสิทธิชัย ศรีมีชัย

23. นางสาวสมพร ศรีคำภา

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม